

40

RA NGÀY
18 · 4 · 87

TUẦN BÁO

CHÍNH NGHĨA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THỰC HIỆN

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: **Chính Nghĩa Magazine**
Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

THÔNG BÁO

V/V QUYẾT ĐỊNH MỞ THÊM CÁC LỚP GIÁO LÝ & VIỆT NGỮ

BUỔI SÁNG

Vì các lớp buổi chiều quá đông, để hướng dẫn, săn sóc việc học các em có hiệu quả tốt đẹp và tạo thuận tiện giờ giấc cho phụ huynh đưa đón, ban điều hành quyết định mở thêm các lớp GIÁO LÝ & VIỆT NGỮ BUỔI SÁNG, bắt đầu từ ngày 02-05-1987 lúc 9 giờ sáng đến 12 giờ trưa.

Vậy quý phụ huynh nào muốn cho con em mình học các lớp buổi sáng, xin đến ghi danh cho con em mình tại TRUNG TÂM HỌ ĐẠO, bắt đầu từ 12 giờ trưa đến 8 giờ tối ngày 25-04-1987.

San Jose ngày 18-04-1987

BAN ĐIỀU HÀNH CÁC LỚP

GIÁO LÝ & VIỆT NGỮ

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM

CHÚC MỪNG

Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể và các bạn chúc mừng 3 em:

Vũ Phương   Thủ Khoa

Vũ Trâm   Á Khoa

Vũ Trang   Á Khoa

Thuộc phân đoàn nghĩa sĩ đã đạt kết quả tốt đẹp trong kỳ thi lên huấn luyện viên cấp I môn phái Vô Vi Nam.

Đoàn Trưởng

Bùi Định

Hình Bìa

CUỘC RƯỚC KIỀU LỄ LÁ TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯỜN CÁC THÁNH TỬ ĐẠO (Ngày 12-4-1987)

KẾ HOẠCH HOẠT ĐỘNG DỰ TRÙ CỦA CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM Niên Khóa 1987

***

1. Cung cấp miễn phí một số dịch vụ cộng đồng:
  - a. Đoàn tụ gia đình
  - b. Thị thực chữ ký
  - c. Phiên dịch giấy tờ
  - d. Thông dịch trước các cơ quan công quyền
  - e. Hướng dẫn khai thuế (mẫu ngắn)
  - f. Tìm việc làm.
2. Mở các lớp học tiếng Việt.
3. Mở các lớp học nghề: Điện tử, nấu ăn, đánh máy, địa ốc, bảo hiểm.
4. Bảo trợ ơn Thiên Triệu.
5. Các hội viên được bớt từ 10% - 40% trong nhiều dịch vụ thương mại.
6. Xuất bản bán tuần báo.
7. Thành lập đài truyền hình.
8. Mở quỹ tương tế.
9. Lập Trung Tâm Cao Niên.
10. Lập Nghĩa Trang.

BẢN LƯỢNG GIÁ CÓ GIẢI THƯỞNG VỀ CUỐN BĂNG "ƯỚC MƠ GIÁO XỨ"

***

Để giúp Cộng Đồng thẩm lượng giá trị cuốn băng "Ước Mơ Giáo Xứ" và tưởng thưởng những người có công trong việc hoàn thành cuốn băng này, xin Quý Vị vui lòng trả lời các câu hỏi sau đây:

1. Giáo dân nào được coi là "tài tử" sáng giá nhất trong cuốn băng?
2. Cảnh nào làm Quý Vị buồn ngủ xúc động?
3. Cảnh nào làm Quý Vị cười?
4. Cảnh nào làm Quý Vị tức giận?
5. Cảnh nào Quý Vị cho là công trình độc đáo nhất của nhiếp ảnh gia?
6. Cảnh nào tạo niềm hy vọng cho Quý Vị?
7. Cảnh nào gây đau thương, tủi nhục nhất?

**TRONG THỜI GIAN CẨM LỄ VIỆT
NAM, CÁC GIÁO DÂN QUYẾT
ĐỊNH:**

- 1. DỰ THÁNH LỄ MỸ VÀO MỖI
CHÚA NHẬT LÚC 10 GIỜ 00
SÁNG, TẠI NHÀ THỜ CHÍNH
TÒA (GÓC ĐƯỜNG E. SANTA
CLARA VÀ ĐƯỜNG SỐ 8 SAN
JOSE).**
- 2. TIẾP TỤC ĐỂ DÀNH TIỀN
TRONG CÁC THÁNH LỄ ĐỂ
XÂY DỰNG MỘT GIÁO XỨ
THỂ NHÂN VN TƯƠNG LAI.**

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____
_____
_____

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

San Jose, ngày 15 tháng 4, 1987

Linh Mục Tổng Quản Terrence Sullivan
Giáo Phận San Jose
7600-Y St. Joseph Avenue
Los Altos, CA. 94022

Kính thưa Cha,

Con đã nhận được lá thư ngày 13 tháng 3 của Cha. Con đã cẩn thận đọc và bàn thảo với Ủy Ban Liên Lạc và các giáo dân. Do kết quả của những buổi họp ấy, con muốn xác quyết những vấn đề sau đây trước khi con gửi đến Cha một bản chương trình hội họp để giải tỏa những khúc mắc giữa Tòa Giám Mục San Jose và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Trước hết, một điều cần nhắc lại ở đây là con không phải là một người lãnh đạo của Cộng Đồng. Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành, vẫn là người lãnh đạo chính thức. Bởi vì Đức Cha Pierre DuMaine từ chối không tiếp chuyện với Ông, cho nên chúng con, Ủy Ban Liên Lạc, phải đứng ra để liên lạc với Tòa Giám Mục.

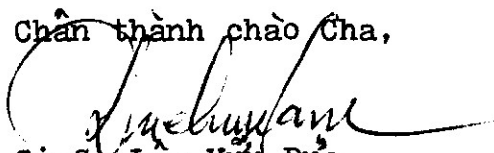
Thứ hai, như chúng ta đã đồng ý, mục đích của buổi họp là để tiến đến một giải pháp hòa giải sự tranh luận giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam. Cho nên con muốn được biết tại sao có sự hiện diện của hai người ủng hộ Giám Mục trong buổi họp? Mục đích họ ở đó để làm gì? Cũng như Cha yêu cầu con chọn hai người có thể phát biểu và hành động đại diện giáo dân, thì con cũng xin hỏi Cha là hai người ủng hộ Tòa Giám Mục có thể phát biểu và hành động thay cho Tòa Giám Mục được không? Và nếu hai người đó được phép dự phiên họp, thì con có thể mời hai người ủng hộ giáo dân tham dự buổi họp được không?

Sau cùng, để đáp lại lời yêu cầu của Cha về sự an toàn của LM Dương, con xin Cha ghi nhận điều này là Cộng Đồng chúng con luôn luôn phản đối LM Dương trong chức vụ Chánh Xứ. Vì từ trước đến nay, Ngài đã làm nhiều việc chống phá Cộng Đồng cho nên bây giờ không một ai có thể ngăn cản, được những chuyện đang tiêc có thể xảy ra trong tương lai, ngoại trừ chính LM Dương đứng nên tiếp tục khiêu khích giáo dân nữa.

Để tránh những sự HIỂU LẦM giữa Tòa Giám Mục và Giáo Dân có thể xảy ra trong buổi họp, và để tiến đến một giải pháp mà không một ai phản đối được, con tin rằng những vấn đề ở trên phải được sáng tỏ rõ ràng trước buổi họp.

Con mong đợi sự giải thích ở nơi Cha.

Chân thành chào Cha,

Giuseppe Lam Hui Duc
Trưởng Ban Liên Lạc

cc. Trần Công Thiện, Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

Hãy tạm để ra ngoài những nghiên cứu và khám phá mới nhất của khoa thánh kinh về lời tuyên bố của Chúa Giêsu “Hãy rửa tội cho họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần” (Mt. 28, 18-20). Các học giả này đã chứng minh rằng câu đó được thêm vào sau trong các bản dịch còn những bản văn tối cổ như Sinaiticus, Vaticanus, Alexandrinus thì không có. Câu này do một người sao văn bản chính đã chủ ý thêm vào theo tinh thần phụng vụ của giáo dân thời đó.

Nhận xét này dù có đúng theo tiêu chuẩn phê bình văn bản chẳng nữa thì công thức “nhân danh Cha và Con và Thánh Thần” đã được linh ứng và lời chúc tụng Chúa (doxology) được Phaolô dùng nhiều lần như “Nguyện xin ân sủng Đức Kitô Chúa chúng ta và tình yêu của Chúa Cha và ơn thông hiệp của Chúa Thánh Thần ở cùng tất cả anh chị em”, hoặc “Anh em làm điều gì mặc lòng, bất luận thứ ngôn hành nào, mọi sự hết thảy hãy làm vì Danh Chúa Giêsu và nhờ Ngài, hãy cảm tạ Thiên Chúa Cha” (Col. 3, 17). Hoặc: “Vì mọi sự đều do Người, nhờ Người và vì Người. Vinh quang cho Người đến muôn đời. Amen.” Thánh Phêrô thì dùng kiểu nói khá hơn một chút: “Anh em hãy cứ lớn lên trong ân sủng và trí tri về Chúa chúng ta và là Đấng Cứu Thế, Đức Giêsu Kitô. Nguyện chúc vinh quang cho Ngài bây giờ cho đến ngày đời đời. Amen.” Hoặc như chúng ta tung hô Chúa “Sáng danh Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con và Đức Chúa Thánh Thần như đã có trước vô cùng và bây giờ và hằng có và đời đời chẳng cùng. Amen.”

Cũng không kể tới những dữ kiện lịch sử như ghi trong Britannica Encyclopedia 11th Edition, Volume 3, p. 365 rằng: Phép rửa tội đã chuyển từ tên Giêsu sang tên Cha, Con và Thánh Thần vào thế kỷ thứ 2. Tự điển Canney Encyclopedia of Religion, p. 53: Các hội Thánh đã rửa tội nhân danh Chúa Giêsu cho đến thế kỷ thứ hai. Bách khoa Hasting Encyclopedia of Religion, volume 2, p. 377: Phép

rửa tội của người Kitô giáo được ban hành với lời “nhân danh Giêsu” cho đến thời Thánh Justin tử đạo. Schaff-Herzog Religious Encyclopedia, volume I, p. 435 ghi nhận Tân Ước chỉ biết có phép rửa tội nhân danh Chúa Giêsu. Hasting Dictionary of Bible, p. 88 xác nhận Danh Ba Ngôi của Mt 28, 19 không được dùng ở giáo hội tiên khởi, mà chỉ dùng danh Chúa Giêsu thôi. còn Catholic Encyclopedia, volume 2, p. 263 cũng thực sự thừa nhận công thức rửa tội đã được Giáo hội thay đổi về sau.

Bây giờ đứng trên phương diện giáo thuyết để tìm hiểu giữa hai công thức rửa tội nhân danh Chúa Giêsu và nhân danh Ba Ngôi đàng nào thích hợp với nội dung của Thánh Kinh. Khách quan mà nói công thức nhân danh Chúa Giêsu thích đáng hơn. Vì những lý do:

1. Khi ta rửa tội là mặc lấy người mới cởi bỏ con người tội lỗi cũ, tức là nói theo Thánh Phaolô, chết với Chúa Kitô để cùng được sống lại vinh hiển với Ngài: “Anh em không biết rằng: hết thảy Ta đã được thanh tẩy? Vậy nhờ thanh tẩy, ta đã được mai táng làm một với Ngài trong sự chết, ngõ hầu như Đức Kitô, nhờ bởi vinh quang của Cha, đã được sống lại từ cõi chết, thì cả ta nữa, ta cũng bước đi trong đời sống mới” (Gal. 3, 14). Công thức nhân danh Chúa Giêsu đưa người lãnh bí tích vào ý nghĩa đích thực của mầu nhiệm phục sinh.

2. Thánh Phêrô đã coi phép rửa tội như là một hành trình vượt biển đỏ của thời Môsê. Môsê đã dẫn đoàn người vượt qua biển nước khổ chân thì người thụ lãnh bí tích cũng làm một cuộc vượt qua mới tức từ bỏ chế độ nô lệ của tội lỗi để bước sang một vùng sáng mới mà Chúa Giêsu đã cứu thoát họ. “Biết rằng không phải bằng những của hư nát, bạc hay vàng mà anh em đã được mua chuộc khỏi cách sống hư phiếm tổ truyền của anh em, nhưng là nhờ máu châu báu của con chiên vô tội, vô tì, Đức Kitô, Đấng đã được tiền định từ trước tạo thiên lập địa,

và đã tỏ hiện vào thời cánh chung vì anh em, là những kẻ nhờ Ngài mà đã tin vào Thiên Chúa, Đấng đã cho Ngài sống lại từ cõi chết, và đã ban vinh quang cho Ngài, hầu lòng tin và hy vọng của anh em hướng về Thiên Chúa” (I Pet. 1, 18-21). Công thức nhân danh Chúa Giêsu cho thấy công nghiệp của Chúa đã đem lại một đời sống mới và tin vào lời Ngài, sống theo Ngài là tất cả sự nghiệp vĩ đại của một cuộc đời.

3. Khi chịu phép Thánh tẩy, ta được dính kết vào Chúa Giêsu, được thừa hưởng hậu quả tử nạn Ngài trao lại, ta thuộc về Ngài nên ta được rửa tội nhân danh Ngài. Thánh Phaolô quảng diễn tư tưởng này thật tuyệt vời: “Bởi lòng yêu mến, người đã tiền định cho ta được phúc làm con, nhờ Đức Giêsu Kitô, và vì Người, chiều theo nhã ý của thánh chí Người, để nên lời ca ngợi cho vinh quang Người, bởi ân sủng Người đã ban xuống cho ta đấng Chí Ái. Trong Ngài ta được cứu chuộc nhờ máu Ngài, tức là ơn tha thứ tội khiên, chiều theo lượng phong phú của ân sủng... Người đã thông tỏ cho ta biết mầu nhiệm thánh ý Người, chiều theo nhã ý Người đã định trước trong Ngài vì sự an bài của Người cho muôn thời được viên mãn là thâu hợp vạn vật dưới một đầu mối trong Đức Kitô, vật ở trời cao, vật nơi dương thế. Cũng chính trong Ngài, ta đã được thừa hưởng cơ nghiệp thế theo dự định của Đấng liêu thành vạn sự chiều theo đồ án của thánh ý Người khiến ta được nên lời ca ngợi cho vinh quang Người những kẻ đặt trước hy vọng vào Đức Kitô” (Eph. 1, 5-10)

4. Đàng khác Chúa Giêsu là trung gian độc nhất giữa Thiên Chúa và loài người, qua phép rửa tội chúng ta sát nhập vào Người để Người đem ta lên Chúa Ba Ngôi như lời sách Thánh “Vạn vật thuộc về anh em, anh em thuộc về Đức Kitô, và Đức Kitô thuộc về Thiên Chúa”. Thánh Phaolô cũng quả quyết thêm: “Vì chỉ có một Thiên Chúa và cũng chỉ có một Đấng Trung Gian giữa Thiên Chúa và nhân loại: một người là Đức Giêsu Kitô, Đấng đã thí mình làm giá chuộc thay cho mọi người” (I Tim. 2, 5). Thánh Gioan trình bày địa vị trung gian của Chúa Giêsu như người Bàu Chữa: “Tôi viết điều này để anh em đừng phạm tội nhưng nếu ai trót phạm tội thì này ta có Đấng Bàu Chữa nơi Cha, Đức Giêsu Kitô, Đấng Công Chính” (I Jn. 2, 1). Công thức Ba Ngôi được sử dụng đã làm mất ý nghĩa trung gian của Đức Giêsu Kitô trong nhiệm vụ cứu rỗi vậy.

Bây giờ câu hỏi của chúng ta sẽ là: Tại sao Thánh Quyền đã không tôn trọng Thánh Kinh trong điểm này?

Để bênh vực cho công thức Ba Ngôi, ta thấy có bằng này lý chứng:

1. Sách Didache, Thánh Justin (Apol. 161); Thánh Ireneo (Adv. Praer. III 17, 1; Epidexis 3, 7). Văn sĩ Tertuliano (De bapt. 13) vào thế kỷ 2 và 3 đã cho thấy giáo hội thời xưa đã sử dụng công thức Ba Ngôi. Điều này có nghĩa là Thánh Truyền chứng minh về công thức Ba Ngôi. Chúng ta công nhận có như vậy. Nhưng nếu đem tiêu chuẩn bậc thang giá trị thì Thánh Truyền phải nhường bước Thánh Kinh trong điểm này. Bởi vì có các giáo hội sơ khai sử dụng công thức Ba Ngôi thực đó nhưng **Giáo hội tiên khởi ở Giêrusalem, hay Giáo hội Mẹ** đã sử dụng công thức Chúa Giêsu trước nhất. Và ai có thể hiểu Chúa Giêsu hơn các tông đồ. Các tông đồ đã dùng công thức Chúa Giêsu. Trong sự tranh luận giáo thuyết này công thức Ba Ngôi không có nhiều điểm vững.

2. Công thức Ba Ngôi được ấn định trong sắc lệnh gửi người Armenians, Dụ Exultate Deo, 22-11-1439 (xem Denzinger 696) Giáo hội La tinh xác nhận công thức Chúa Ba Ngôi: Ta rửa con nhân danh Cha và Con và Thánh Thần. Nhưng chính Đức Giáo Hoàng Nicolas I (năm 866) đã căn cứ vào suy luận của Thánh Ambrôsiô (De Spiritu S. I, 3, 42) và tuyên bố rửa tội nhân danh Chúa Giêsu là thành sự (xem Denzinger, số 335)

3. Đến thời Thánh Tôma gọi là thời vàng son của triết học kinh viện, Thánh tiến sĩ lại quan niệm rằng trừ những trường hợp đặc biệt được Chúa ban ơn

cho, còn rửa tội theo công thức Giêsu là không thành sự. Lý luận của thánh nhân rằng phép rửa nhân danh Giêsu là chỉ để phân biệt với phép rửa của Gioan (xem Summa Theologica III 66, 6) chứ thực phép rửa là đưa ta vào gia đình Thiên Chúa nên phải nhân danh Ba Ngôi. Điều ấy có nghĩa là công thức Ba Ngôi là công thức đúng nhất.

4. Tuy vậy sắc lệnh định tín của Công Đồng Tridentino trong khoảng đại hội 7 ngày 3-3-1503 đã lên án nhiều sai lầm trong quan niệm Bí Tích rửa tội và mặc nhiên công nhận công thức Ba Ngôi nhưng không phủ nhận công thức Chúa Giêsu. Ta tìm thấy một dung hòa trong Catechism of the Council of Trent được Đức Thánh Giáo hoàng Pio V ban hành có một đoạn nguyên văn về rửa tội nhân danh Chúa Giêsu:

“Nếu đã có thời các Thánh Tông Đồ rửa tội nhân danh Chúa Giêsu mà thôi, chúng ta có thể chắc rằng các thánh đã làm vậy do sự linh ứng của Chúa Thánh Thần, để khi giáo hội phôi thai làm cho lời rao giảng thêm sáng tỏ nhờ vào danh Chúa Giêsu Kitô và để tuyên xưng cách hữu hiệu hơn thần tính và quyền năng vô biên của Người. Nhưng nếu, chúng ta suy nghĩ kỹ vấn đề cách thận trọng hơn chúng ta sẽ thấy rằng công thức này không thiếu sót một điểm gì mà Chúa Cứu Thế đã truyền phải giữ; vì kẻ tuyên xưng Đức Giêsu Kitô thì cũng hàm ý công bố ngôi Cha, bởi Ngài và ngôi Thánh Thần, trong Ngài, mà Đức Kitô được xúc dầu” (Marian Publication 1976, p. 168)

Theo diễn trình của sách giáo lý Tridentino nói trên, ta cũng có thể lập luận rằng công thức Chúa Giêsu quả thực đã dẫn đưa ta vào cung điện thâm sâu của thần linh Thiên Chúa: Cha, Con, Thánh Thần. Nói khác đi, rửa tội nhân danh Chúa Giêsu mang một ý nghĩa rõ ràng, tác động hơn công thức Ba Ngôi, tại sao Thánh Quyền đã không vâng theo Thánh Kinh. Khi dựa vào ít văn kiện xa xưa, của một số nhà thần học quả thực Thánh Quyền đã lấn lướt Thánh Kinh. Nói cụ thể ra, Thánh Quyền đã vượt quyền của mình. Tôi không bàn nhiều về thần học Bí Tích ở đây, mà chỉ dùng trường hợp công thức rửa tội nhân danh Chúa Giêsu rất rõ ràng để chứng minh sự lạm quyền đó.

Trên phương diện bí tích, Rửa tội theo công thức nào cũng thành sự thì tại sao Thánh Quyền đã đi vượt Thánh Kinh mà quên bốn phạm phục vụ lời Chúa. Đây là một khía cạnh lạm dụng của Thánh Quyền hiểu như người thi hành thánh quyền đó. Vấn đề này như không liên hệ đến vụ tranh đấu San Jose nhưng lại soi sáng cho nguồn cội của vấn đề lạm quyền mà vụ biến động San Jose sẽ có trong một trường hợp lạm quyền nào đó mà ta sẽ thấy về sau.

9. THÁNH QUYỀN LẤN LƯỐT THÁNH TRUYỀN

Thánh truyền là truyền thống thánh thiện của Hội Thánh. Truyền thống là gì? Công đồng Vatican II giải thích:

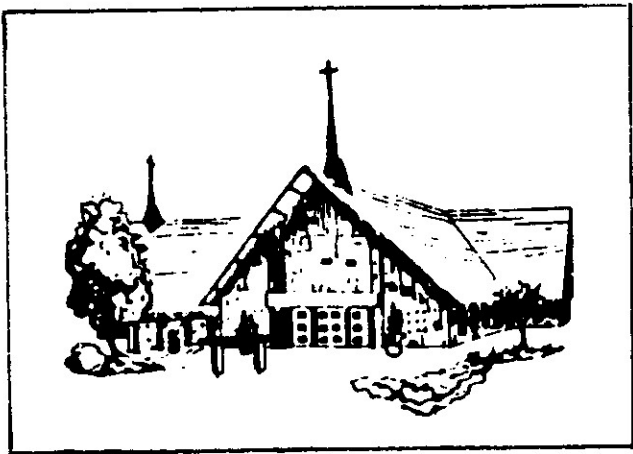
“Những lời giảng dạy của các Tông Đồ được đặc biệt ghi lại trong các sách linh ứng, phải được bảo tồn và liên tục lưu truyền cho đến tận thế. Do đó khi truyền lại những gì chính mình đã lãnh nhận, các tông đồ khuyến cáo tín hữu phải giữ gìn các truyền thống họ đã học biết qua lời chỉ giáo hay bằng thư từ (2 Tin. 2, 15) và phải chiến đấu để bảo vệ đức tin chỉ được truyền dạy cho họ một lần (Jud. 3). Và những điều các Tông Đồ truyền lại bao gồm tất cả những gì góp phần vào việc giúp dân Thiên Chúa sống một thời thánh thiện và làm tăng triển đức tin. Như vậy, Giáo hội qua giáo lý, đời sống và việc thờ phượng của mình, bảo tồn và lưu truyền cho mọi thế hệ tất cả thực chất của mình và tất cả những gì mình tin” (Hiến Chế Mạc Khải, 8a)

Cha B. Kloppenburg có một đoạn trình bày về truyền thống rất tinh vi như sau:

“Truyền thống chính là một thứ phúc âm sống động trong đời sống Giáo hội; truyền thống ấy chính là một thứ phúc âm được trao đến cách trung thành, toàn vẹn, linh hoạt. Truyền thống ấy phát triển qua khả năng nguyên ủy của Hội Thánh thực hành sứ mệnh giữa muôn dân, để thích ứng, canh tân và thanh lọc chính mình. Truyền thống trung thành với phúc âm (ơn Chúa và sự thật) sẽ vươn tới con người để cứu độ họ; tăng trưởng trung thành với con người là kẻ sẽ đón nhận phúc âm. Theo bản chất, Giáo hội là truyền thống; theo sứ mệnh Giáo hội là tăng trưởng. Nếu Giáo hội hủy bỏ truyền thống, Giáo hội sẽ bất trung; nếu Giáo hội không còn tăng trưởng, Giáo hội sẽ bất tín. Giáo hội phạm tội chống truyền thống nếu Giáo hội từ chối tăng trưởng; Giáo hội phạm tội chống tăng trưởng, nếu Giáo hội làm cho truyền thống khô cạn. Truyền thống chỉ sống động khi được giáo hội chở che, tăng trưởng chỉ có thể tồn sinh trong truyền thống, trung thành với phúc âm, Đức Kitô, Giáo hội và đồng

nhất với phúc âm, Đức Kitô, Giáo hội. Như sứ mạng rao giảng mà các giám mục thi hành, tăng trưởng (cũng như truyền thống là việc của toàn thể dân Chúa, Giám Mục và cả giáo dân) phải luôn luôn phục vụ lời Chúa, không bao giờ được vượt qua hay tách rời. Tăng trưởng tiến tới theo hai chiều hướng: một chiều cố gắng hiểu biết sâu xa hơn và thấu triệt vào chân lý mạc khải, một chiều liên tục thích ứng các chân lý này và những áp dụng liên đới với các hoàn cảnh lịch sử, địa dư, văn hóa, tôn giáo của nhân loại. Để giúp cho sự tăng trưởng chúng ta còn cần sự hoà vọng, can đảm và trí chí. Người có khả năng tăng trưởng thực chính là kẻ sống phúc âm, nỗ lực đồng hóa mình với lời Chúa và cố sức tìm hiểu sự phong phú, đời sống thần linh và sự hiến dâng tận tình cho Chúa Cha, niềm tin vào sự hiện diện sung mãn của Chúa Con và phó thác trọn vẹn cho Chúa Thánh Thần (xem The Catholic Encyclopedia, Robert Broderick, p. 581)

Nói một cách cụ thể thì truyền thống được giữ gìn trong các lời giảng dạy của Giáo phụ, của thẩm quyền giáo huấn, của kinh sách phụng tự của chính lịch sử của Hội Thánh. Còn nói theo phong tục học thì truyền thống là tinh hoa của một lớp người, một dân tộc, một tổ chức nào đó. Xét đến một hành động tốt của một cá nhân cho tới tập quán tốt được hình thành đã đòi một khoảng thời gian dài. Khi tập quán của một cá nhân tạo nên một ảnh hưởng dây chuyền đến láng giềng, xóm ngõ, thôn làng để trở thành một phong tục địa phương vẫn đòi thời gian dài không biết bao năm. Kịp cho đến khi phong tục trở nên luật lệ được mọi người công nhận và công quyền xác định, thời gian để có những thủ tục ấy đòi không biết bao thế hệ. Rồi sau bao thế hệ mai một luật lệ quý hóa ấy ăn sâu vào tâm khảm của người dân trở thành như quốc hồn quốc túy thì

được gọi là truyền thống. Do đó, truyền thống trở thành như bất di dịch, là đặc thái của một tổ chức, là sự sống của một tập thể, là yếu tố xác định nên đoàn hội đó. Nói thế để kết luận rằng truyền thống có giá trị vô song nên Thánh Phaolô dạy đạo hữu: “Anh em hãy nắm giữ truyền thống anh em đã học được bằng lời nói hay chữ viết nơi chúng tôi” (2 Th. 2, 14) và giữa cơn lạc thuyết tung hoành khắp nơi, Thánh Athanasiô đã lập ra nguyên tắc: “Dù truyền thống chỉ còn lại một nhóm nhỏ mặc lòng, thì họ cũng là Giáo hội thực của Chúa Kitô”.

Bây giờ ta hãy đem ra một thí dụ Thánh Quyền lần lượt Thánh Truyền như thế nào qua phong trào truyền thống đòi phục hưng Thánh Lễ La tinh được ban hành từ đời Đức Giáo hoàng Pio V ngày 14-7-1579.

Lập trường ủng hộ Thánh Lễ truyền thống phải kể là Đức Hồng Y Octaviani, Tổng Trưởng Thánh Bộ Đức Tin cùng với Đức Hồng Y Bacci, Tổng Thư Ký của Thánh Bộ ngày 13-9-1969 đã gửi lên Đức Thánh Cha Phaolô VI, một bản thỉnh nguyện cùng với một sự học hỏi rất cặn kẽ của các nhà thần học gia về “hình thức lễ mới” gọi là “Novus Ordo” do Đức Phaolô VI ban hành 3-4-1969 tức 5 tháng trước đó. Bản văn này gọi là Critical Study được trên 10 Hồng Y khác tán thưởng. Có thể nói đây là bản văn sâu xa có tầm mức ảnh hưởng rộng lớn, chúng tôi muốn dịch nguyên văn để độc giả có thêm dữ kiện.

“Kính lạy Đức Thánh Cha,

“Sau khi đã nghiên cứu và trình bày về Novus Ordo Missae (hình thức Lễ Mới) được soạn thảo do các chuyên viên của Ủy Ban thực thi Hiến Chế Phụng Vụ và sau nhiều suy nghĩ và cầu nguyện, chúng con cảm thấy có bốn phận trước nhan Thiên Chúa và với Đức Thánh Cha để đệ trình lên những nhận xét:

“1) Đính kèm đây là bản học hỏi, công trình nhận xét của một số thần học gia, phục vụ và các vị linh hướng. Dù vẫn tắt nhưng nó cũng đủ chứng minh rằng Novus Ordo Missae — xét về những yếu tố mới có nhiều lượng giá khác nhau lại được phép sử dụng — đã cho biết trong toàn thể và trong chi tiết đã đi ra ngoài cách rõ ràng khỏi Thần học Công giáo về Thánh Lễ như đã được công bố trong phiên khoáng đại XXII của Công Đồng Tridentino, mà bằng cứ vào những khoản nghi lễ được xác định rõ rệt đã dựng nên một bức tường thành kiên cố chống lại mọi sai lạc có thể chống phá sự nguyên tuyền của màu nhiệm.

“2) Lý do mục vụ ủng hộ cho sự tách rời này dù có thể giải thích về mặt giáo lý vẫn chưa thể đứng vững. Những sáng tạo trong Novus Ordo Missae

đang khi những sự liên hệ đến giá trị vĩnh viễn lại đặt vào địa vị thấp kém hay đứng dừng (nếu quả thực chúng còn được gặp thấy) thực sẽ làm cho những sự xác tín trở thành hoài nghi mà nay thì đã hiển hiện, và lạ thay trong nhiều hoàn cảnh chân lý đã được toàn thể giáo hữu luôn luôn tin tưởng lại có thể bị chuyển đổi hoặc thình lạng mà chẳng khỏi tội bất trung với kho tàng chân lý mà đức tin Công giáo đoàn kết vĩnh viễn. Những cải đổi gần đây đã chứng tỏ rõ ràng rằng những thay thế trong phụng vụ không thể chỉ đưa người giáo hữu vào hoang mang mà đã có dấu hiệu của sự bất an và thuyên giảm lòng tin đến không thể ngờ được. Và ngay trong lòng những vị chủ chăn sự thực hành đã gây nên một thảm trạng tâm linh mà những hoàn cảnh ấy xảy ra ngày một nhiều.

“3) Chúng con đoán chắc rằng những nhận xét này phát xuất từ tiếng nói sống động của các chủ chăn và đoàn chiên, không muốn gì khác hơn tìm một lời vọng lại từ trái tim hiền phụ của Đức Thánh Cha, luôn luôn lo lắng sâu xa đến nhu cầu thiêng liêng của con cái Hội Thánh. Những thành phần mà luật nhằm tới luôn luôn có bốn phận hơn là quyền lợi nếu luật chứng tỏ rằng làm thiệt hại để yêu cầu nhà làm luật với một dạ trung tín hủy bỏ luật lệ ấy.

“Vì vậy chúng con hết lòng khẩn xin Đức Thánh Cha đừng để chúng con mất – trong thời gian của những chia rẽ trầm trọng và mối đe dọa sự nguyên tuyền đức tin ngày một lớn lao cùng lời vang vọng hàng ngày nhiều đau thương của Vị Cha chung – khả năng được tiếp tục cậy nhờ vào sự nguyên tuyền hồng phúc của Missale Romanum (Thánh Lễ Roma) của Đức Thánh Giáo hoàng Pio V mà chính Đức Thánh Cha đã từng ca ngợi và được toàn thể giáo hội tôn kính và yêu mến.

Lễ Đức Thánh Giáo Hoàng Piô X

Hồng Y A. Octaviani (ký tên)

Hồng Y A. Bacci (ký tên)

(Xem Michael Davis, Liturgical Revolution, Vol. III, p. 493-495)

Bản văn nhận xét thần học về nghi lễ mới rất chi tiết sâu sắc đến nỗi đã làm tê liệt hoàn toàn sinh hoạt của Ủy Ban Phụng Vụ và Đức Cha Bugini chủ tịch ủy ban không thể trả lời những nhận xét thần học của Thánh Bộ Đức Tin. Hoàn cảnh thật cấp bách vì theo quyết định của Thánh Bộ Nghi Lễ thì lễ mới sẽ được áp dụng vào chúa nhật thứ nhất mùa vọng nhằm 30-11-1969. Để bênh vực và bảo vệ quyết định của mình, Đức Phaolô VI trong buổi triều yết chung 19-11-1969 đã phán định như sau. Bởi vì bản văn vô cùng quan trọng cho sự học hỏi nên chúng tôi dịch nguyên văn.

“Ta muốn lưu ý các con một lần nữa về biến cố sắp xảy ra trong Giáo hội Công giáo La tinh và trở thành một nghĩa vụ đòi buộc trong các giáo phận Ý quốc vào Chúa Nhật thứ nhất mùa chay tức 30-11 năm nay. Biến cố này là đem hình thức lễ mới vào trong phụng vụ. Thánh lễ sẽ được tiến dâng theo hình thức phần nào khác biệt với hình thức mà chúng ta đã quen dâng tiến qua 4 thế kỷ tức là từ triều đại của Đức Thánh Giáo hoàng Pio V sau công đồng Tridentino.

“Sự thay đổi đem theo một số lớn những bất ngờ và có thể là khác thường, khi chúng ta xét đến Thánh lễ là hình thức diễn tả lòng thờ phượng đích thực có tính cách truyền thông và không thể suy suyển được. Ta tự hỏi rằng: Sao lại cần có sự thay đổi? Sự thay đổi gồm những gì? Và sự thay đổi ấy đem lại hậu quả gì cho người dự thánh lễ? Trả lời những câu hỏi này và cho những câu hỏi tương tự từ vấn đề này đem theo sẽ được công bố và phổ biến ở mọi thánh đường, trong các cơ sở truyền thông và mọi học hiệu giảng dạy chân lý Công giáo. Ta khẩn thiết kêu gọi các con chú tâm những câu trả lời này và cố gắng hiểu rõ ràng sâu xa hơn ý niệm phi thường và cao cả về Thánh lễ”.

Nói đến đây Đức Giáo Hoàng đảo mắt nhìn chung quanh các hồng y giám mục tại phòng họp khoáng đại của buổi triều yết chung như ngầm ý trả lời cho bản văn của các nhà thần học phụng vụ linh hướng nhận xét về “Thánh Lễ Mới” được ký bởi Hồng Y Octaviani và Bacci đang tạo nên một nguồn dư luận rất sôi nổi là rất có thể đức Thánh Cha sẽ cho ngưng việc thực thi Thánh Lễ Mới nhất là các báo chí phê bình gắt gao số 7 của Institutio Generalis huấn dụ chung do Thánh Bộ Phụng Vụ ban hành. Nguyên văn số 7 bị chỉ trích gắt gao có đoạn:

“Bữa ăn của Chúa hay Thánh Lễ là sự tập hợp thánh thiện hay buổi họp của Dân Thiên Chúa, cùng với linh mục chủ tọa để cử hành sự tưởng niệm của Chúa. Bởi lý do đó mà lời hứa của Đức Kitô trở nên sự thực đặc biệt của cộng đoàn địa phương thuộc Hội Thánh: “Đâu có hai hoặc ba người họp lại vì danh Ta, Ta sẽ ở giữa chúng.”

Đoạn văn đã dễ dàng bị hiểu lầm về sự hiện diện thực sự của Chúa Giêsu trong phép thánh thể và trong thánh lễ. Do đó mà hoàn cảnh càng làm cho mọi người lắng nghe lời Đức Giáo Hoàng.

(Còn tiếp)

SUY GÃM LỜI ĐỨC THÁNH CHA

ĐỖ VĂN HIỂN

Trước đây các vị Giáo Hoàng tiền nhiệm thường chỉ ở trong cung làm việc, rất ít khi ra khỏi Rôma. Ngày nay Đức Giáo Hoàng Phaolô Đệ Nhị muốn trực tiếp tiếp xúc với con chiên của Người khắp mọi nơi trên thế giới, muốn được mắt thấy tai nghe những khó khăn đau khổ của con cái Người. Người không sợ nguy hiểm, đã vượt đại dương đi khắp năm châu, đến những hang cùng ngõ hẻm để chia sẻ sự đau khổ, bất công và ân cần an ủi đàn chiên lạc lõng ít được ai chăm sóc. Mấy lần tính mạng của Người bị nguy hiểm. Lúc thì bị bọn tay sai Cộng Sản ám hại, bị thương tích. Lúc thì bị chính người trong hàng ngũ Linh mục bảo thủ mưu hại. Nhưng Chúa và Mẹ còn thương Giáo hội. Người đã thoát được những cơn nguy hiểm đó và vẫn một mực cương quyết tìm đến gặp đoàn con côi cút, bị áp bức, ruồng rẫy, bỏ rơi.

Theo dõi cuộc hành trình của Người, tôi thấy lòng phấn khởi về cử chỉ và hành động của Người Cha chung chúng ta.

Khi ở nước Chi Lê, Người đã mạnh dạn tố cáo chính quyền nước đó là độc tài, đàn áp nhân quyền. Phóng viên hỏi Người rằng Giáo hội có thể đóng một vai trò như ở Phi Luật Tân, hàng giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân đã ủng hộ cuộc cách mạng lật đổ chế độ độc tài Ferdinand Marcos không? Người trả lời họ rằng: “Tôi nghĩ chẳng những là có thể mà còn cần thiết cho Giáo Hội phải làm việc cho nhân quyền” (I think it's not only possible but necessary for the church to work for human rights – Theo thông tấn xã AP, April 2-87). Thấy người nghĩ đến ta. Giáo dân VN tại San Jose đang bị tước đoạt nhân quyền. Họ chỉ xin có giáo xứ thể nhân như giáo luật cho phép và một vị chánh xứ biết thương con chiên mà không được. Họ còn bị trách móc, miệt thị, chụp mũ. Chớ gì Đức Thánh Cha thấy được tận mắt, nghe được tận tai sự chèn ép mà giáo dân VN San Jose đang phải chịu.

Trong một Thánh Lễ ở vùng quê xa xôi, hẻo lánh, Đức Thánh Cha đã ân cần nói với nông dân Chi Lê rằng: “Chúng con là nạn nhân của sự bất công. Vấn đề chủ quyền ruộng đất của chúng con

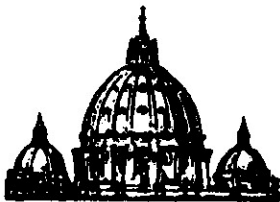
đã không che dấu được khỏi mắt Cha” (You have been object of injustice. Your problems of land ownership are not hidden from me – AP, April 6-87). Người nông dân Chi-lê cần cù làm lụng cực khổ mà vẫn không đủ ăn, họ làm cho chủ nhân ông hưởng, họ bị bắt công. Thấy người lại nghĩ đến ta. Giáo dân VN San Jose đã phải lam lũ vất vả, hái ớt nhặt rau, dành dụm mua được căn nhà thờ làm nơi hội nhau thờ phượng Chúa, để nhún nhủ nhau nhớ đến Giáo Hội Mẹ, để an ủi nhau trong cảnh xa quê hương, để diu dặt nhau trong cuộc sống mới. Vậy mà Tòa Giám Mục muốn đuổi họ ra bằng mọi cách. Khi dùng uy quyền của mình không được, Tòa Giám Mục đã nhờ tòa án phân đời đuổi họ. Cha đưa con ra tòa để đuổi con ra khỏi nhà của con mua! Nhưng vị quan tòa quang minh đã bác lời của Tòa Giám Mục. Trên trần gian này có người cha nào hắt hủi con như thế không? Chớ gì Đức Thánh Cha thấy được tận mắt, nghe được tận tai sự ác nghiệt này của Tòa Giám Mục.

Trong một lúc khác Đức Thánh Cha đã trấn an công nhân Chi-lê rằng: “Có lẽ chúng con nghĩ rằng Đức Giáo Hoàng không biết gì về những nỗi lo âu của chúng con trong nước Chi-lê thân yêu này. Không phải thế. Cha biết rất rõ mối quan tâm của chúng con về sự bất công xã hội, nạn thất nghiệp... lương bổng... và những đòi hỏi chính đáng của công đoàn...” (You may think that the Pope is not aware of the preoccupations of workers in this beloved Chile. That is not so. I know very well your concern about social justice... unemployment... wages... and legitimate union demands – AP, april 6-87). Dân Chi-lê đang bị rên siết dưới bày tay độc tài của tướng Pinochet. Những người chống đối chính quyền ông, bị chụp mũ là cộng sản. Chính Đức Giáo Hoàng đã gọi chế độ ông là độc tài, và Người lên tiếng bênh vực những người đang tranh đấu chống chế độ ông. Thấy người lại nghĩ đến ta. Giáo dân VN có dám đòi hỏi gì quá đáng đâu. Họ chỉ xin được hai thỉnh nguyện. Tòa Giám Mục thử đưa hai thỉnh nguyện này cho cả thế giới xem họ nghĩ gì. Có ai nghĩ là hai thỉnh nguyện này là

không chính đáng, là trái Giáo Luật không? Tôi dám chắc là không ai nghĩ như thế. Họ sẽ thấy là hợp tình, hợp lý và đáng được chấp thuận từ lâu rồi. Giáo dân đang cố tranh đấu thì lại bị chụp mũ là làm chính trị, là làm lợi cho cộng sản. Chớ gì Đức Thánh Cha thấy được tận mắt nghe được tận tai những thỉnh nguyện chính đáng này của giáo dân.

Trong một buổi lễ ngoài trời cho thanh niên, cô Quintana, một sinh viên Chi-lê, còn đang mang trên mình, trên mặt những vết thương cháy bỏng. Cô tiến lại gần Đức Thánh Cha. Người ôm lấy cô. Cô cúi với Người: "Thưa Cha, lính đã đốt con". Đức Thánh Cha âu yếm nói thầm với cô: "Cha biết. Cha hiểu. Hỡi con, Chúa chúc lành cho con. Chúng con đã đau khổ nhiều. Cha muốn chúng con tiếp tục tranh đấu cho tự do của quê hương chúng con". (I know. I understand. God bless you, child. I want you to keep fighting for the freedom of your country - AP, April 3-87). Ai cũng cảm động thấy cảnh Cha con ân cần âu yếm này. Dân chúng hoan hô Đức Thánh Cha, vì Người thấu hiểu nỗi đau lòng của họ và Người khích lệ họ tiếp tục tranh đấu. Thấy người lại nghĩ đến ta. Giáo dân VN đang tranh đấu cho nhân quyền của người công giáo. "Ịọ bị tù chối giáo xứ thể nhân, bị bạo hành bởi chó săn và cảnh sát, bị khám xét ngăn cản không được vào nhà thờ ngày lễ "tấn phong ly kỳ và rùng rợn" chưa từng thấy trong lịch sử Giáo hội và, cũng như cô Quintana bị lính đốt, em Ngô Dũng bị cảnh sát thúc dùi cui vào bụng, công tay. Chị Võ Trinh bị bẻ quặt tay ra sau lưng. Cả hai đều bị nhốt lên xe cảnh sát, đưa về bót (CN 8, trng 8b) Chớ gì Đức Thánh Cha thấy được tận mắt nghe được tận tai cái cảnh tượng chó săn và cảnh sát vây chung quanh nhà thờ, và trong nhà thờ thì cảnh sát đứng xếp hàng ở cung thánh, quay lưng lên bàn thờ, mặt lầm lì nhìn xuống giáo dân. Cảnh tượng này ai mà quên được. Nó là một sự sỉ nhục cho lương tri mọi người nhất là cho người công giáo. Nếu nói rằng không kiểm soát được giáo dân nên Tòa Giám mục phải thuê cảnh sát và chó săn thì tại sao ĐGM không hoãn lại, tìm cách làm dịu lòng uất ức của giáo dân. Ai bắt được ĐGM phải tiến hành lễ "tấn phong" để làm ố danh sự đạo như thế?

Trong một khung cảnh khác, khi gặp các nữ tu Chi-lê, Đức Thánh Cha đã ân cần "nhắc nhở các nữ tu hãy là khí cụ hòa giải trong xã hội Chi-lê" (The Pope told nuns to be instruments of conciliation in Chilean society - AP, April 3-87). Vì những đức tính Chúa phó cho phụ nữ, nói chung, và cho các vị nữ tu, nói riêng, trong con mắt của dân chúng các vị nữ tu là những người hiền hậu, nhẫn nhục đầy lòng yêu thương như người mẹ hiền, người chị thảo. Thêm vào đó, nữ tu còn là người nhân đức, hy sinh, quên mình. Vì vậy Đức Thánh Cha đã trao cho họ trách nhiệm hòa giải. Tưởng không gì thích hợp hơn. Thấy người lại nghĩ đến ta. Tôi đọc CN 38, trang 10, bài "Chuyện Khó Tin, Nhưng Có Thật" về sơ Ngọc, một social worker, San Jose. Chuyện tóm tắt như sau: Bà Hương có việc gặp sơ Ngọc. Sơ Ngọc yêu cầu bà Hương phải từ bỏ "phe" Chính Nghĩa. Bà Hương từ chối. Sơ Ngọc gọi xe cứu cấp đến để chở bà Hương đi nhà thương vì bà Hương "điên". Cảnh sát tưởng thật, đến công tay bà. Bác sĩ thử, không thấy bà điên nên cho bà về. Bà Hương buồn tủi khóc sưng cả mắt... Tại sao Sơ Ngọc có thể hành động bỗng dưng như thế? Lương tâm con người của Sơ Ngọc đâu? Tôi chưa cần nói đến lương tâm nghề nghiệp và tu hành của Sơ. Hiện nay ta chỉ nghe nói cộng sản dùng cách này để ép buộc người chống đối từ bỏ lập trường của họ. Ai không từ bỏ thì bác sĩ tâm lý cộng sản sẽ chứng nhận là người đó điên và phải đi vào nhà thương điên ở Tây Bá Lợi Á. Lương tâm của Sơ Ngọc chẳng lẽ cũng xấu như thế sao? Đây là một nước tự do mà Sơ Ngọc dám hành động tàn nhẫn đến như vậy à? Tôi rất ngạc nhiên nếu không ai lên tiếng tố cáo Sơ Ngọc giúp cho Bà Hương là người thấp cổ bé miệng. Social Worker là một nhân viên của county. County phải chịu trách nhiệm về hành động của nhân viên mình. Với tư cách như thế và ở địa vị đó, Sơ Ngọc có thể còn làm hại nhiều người. Thảo nào mà sơ đã chẳng cực lực chống đối Cha Tịnh và triệt để ủng hộ Cha Dương.

Giáo dân VN San Jose đang gặp nhiều điều bất hạnh như dân Chilê. Nhưng dân Chilê được đại phúc Đức Thánh Cha đến thăm và yên ủi; còn giáo dân VN chỉ biết đoàn kết và cầu nguyện xin Chúa và Đức Mẹ thương đến lũ con xa quê hương, xa Giáo Hội Mẹ, đang tranh đấu trong đau thương cho sự sống đạo của mình. Chắc Chúa và Mẹ không nỡ để đoàn con bơ vơ.

Monterey ngày 13-4-87.

TIN TÔN GIÁO

(Tin San Jose).

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THAM DỰ LỄ LÁ TẠI NHÀ THỜ CHÍNH TÒA:

Hơn 1000 Giáo dân Việt Nam đã tràn ngập khuôn viên của Nhà thờ Chánh Tòa lúc 9 giờ 30 sáng ngày Chúa Nhật 12/4 để tham dự nghi thức Rước Lá từ bên ngoài khuôn viên đi dọc theo đường số 9 trở về đường Santa Clara và vào bên trong Thánh Đường.

Nghi thức Rước Lá này đã đặt dưới quyền chủ tế của Đức Giám Mục Pierre DuMaine và thánh lễ sau đó được cử hành dưới sự hợp xướng của 2 Ca Đoàn, Ca Đoàn Nhà Thờ Chánh Tòa và Ca Đoàn Chính Nghĩa thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Trong phần phụng vụ đối đáp, Giáo dân Việt Nam đã đáp lễ một phần bằng tiếng Việt. Điều đó là một dấu hiệu nhắc nhở cho vị Chủ Chăn biết rằng nguyện vọng xin thành lập một Giáo Xứ Thể Nhân cũng như những thánh lễ bằng tiếng Việt rất là cần thiết cho giáo dân tại Trung Tâm Họ Đạo.

Sau Thánh lễ, Đức Giám Mục DuMaine đã tránh né, không ra cửa chính của Nhà Thờ để bắt tay và chào mừng Giáo Dân theo như thường lệ, tuy nhiên một số các cụ bà đã vào đến trước cửa phòng thay áo để nài Đức Giám Mục DuMaine nên mở lễ lại cho giáo dân Việt Nam ở Trung Tâm. Cụ Bà Kỳ Thanh, 80 tuổi, đã ôm tay Đức Giám Mục DuMaine, trong nước mắt, Cụ Bà nói: "Chúng con những người Việt Nam Công Giáo tỵ nạn, chúng con đâu có tội tình gì mà Đức Cha cấm lễ, xin Đức Cha rộng lòng nhân ái của Chúa Kitô trong mùa Phục Sinh này mà cho 2 Cha Phó của chúng con về lại Trung Tâm và cử hành lễ lại cho giáo dân chúng con nhờ" Đức Giám Mục DuMaine đã lắng nghe và hứa sẽ nghiên cứu.

Sau đó, trong khi Đức Giám Mục đi từ Nhà Thờ Chánh Tòa ra khuôn viên bên cạnh, các cụ già và các em bé lại đến nài nỉ Đức Cha nên

mở lễ lại tại Trung Tâm Công Giáo để Giáo dân được thờ phượng Thiên Chúa, được thông đạt lời cầu nguyện với Thiên Chúa qua ngôn ngữ Việt Nam. Giáo dân Việt Nam sau đó đã ra về trong trật tự.

HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TỔ CHỨC CUỘC RƯỚC LÁ VĨ ĐẠI.

(Tin San Jose).

Hàng ngàn Giáo dân Việt Nam mặc đầu đã tham dự nghi thức Rước Lá tại Nhà thờ Chánh Tòa sáng hôm nay, 12/4/87, nhưng cũng đã tập trung chiều nay tại Trung Tâm Họ Đạo ở số 685 Singleton để diễn lại một nghi thức quan trọng trong Mùa Thánh mà hàng năm kể từ khi Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam được thành lập từ năm 1975 nghi thức này đều được tổ chức rất trọng thể với phần nghi thức phát lá và rước lá dưới quyền chủ tế của một hay nhiều linh mục, nhưng năm nay là năm đầu tiên sau 12 năm bỏ nước ra đi vì Cộng Sản bạo tàn mà Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã không có một Linh mục Việt Nam nào về chủ tế nghi lễ trọng thể này. Tuy nhiên giáo dân Việt Nam tại San Jose vẫn quan niệm rằng: "Cộng Đồng đang trải qua những ngày tháng bị cấm cách thì mọi sự thờ phượng Thiên Chúa, mọi nghi lễ phụng vụ sẽ được tổ chức theo hoàn cảnh tùy tiện mà Thiên Chúa cho phép".

Nghi lễ Rước Lá đã kết thúc trong những hình ảnh thật cảm động khi toàn thể giáo dân ca vang hát bài ca tụng Thiên Chúa mà sự vắng bóng Linh Mục đã làm cho mọi người nhớ đến những sự cấm cách khó khăn của Giáo Hội Mẹ tại quê nhà.

GIÁO DÂN VIỆT NAM DỰ THÁNH LỄ RỬA CHÂN TẠI NHÀ THỜ CHÍNH TÒA.

(T.V)

Trên 1500 giáo dân Việt Nam đã tràn ngập nhà thờ Chánh Tòa ngay từ 6 giờ 30 chiều để tham dự thánh lễ Rửa Chân dưới quyền chủ tế của Đức Giám Mục DuMaine. Ban Mục Vụ của Nhà thờ Chánh Tòa đã chính thức mời Giáo Sư Trần Công Thiện, Chủ tịch Ban Chấp Hành và Tiến sĩ Trần An Bài, Phát Ngôn Viên của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam làm 2 trong 12 Tổng Đồi để Đức Giám Mục DuMaine cử

hành nghi thức phụng vụ Rửa Chân. Tuy nhiên cả 2 Ông Trần Công Thiện và Trần An Bài đều chối từ và nhường vinh dự đó lại cho một đại diện của Ban Chấp Hành là Ông Vũ Duy Thịnh, Trưởng khu Mountain View và 3 thành viên khác của Cộng Đồng.

Trong nghi lễ Rửa Chân chiều hôm nay, một lần nữa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã hát vang những bài ca ngợi khen Thiên Chúa cũng như đã đáp lễ bằng tiếng Việt. Có lúc Đức Giám Mục DuMaine đã bóp trán để suy nghĩ về những thỉnh nguyện của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, những thỉnh nguyện xin thành lập một Giáo Xứ Thế Nhân và một vị Chính Xứ biết thương Con Chiên. Cũng trong thánh lễ đặc biệt của Mùa Thương Khó này, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã đọc Kinh Cám Ơn sau khi rước lễ cũng như 3 Kinh đặc biệt cầu riêng cho Đức Giám Mục DuMaine để Ngài được ơn thánh linh đặc biệt để giải quyết những nguyện vọng chính đáng của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam.

Thánh lễ đã kết thúc trong an lành và giáo dân đã ra về trong trật tự.

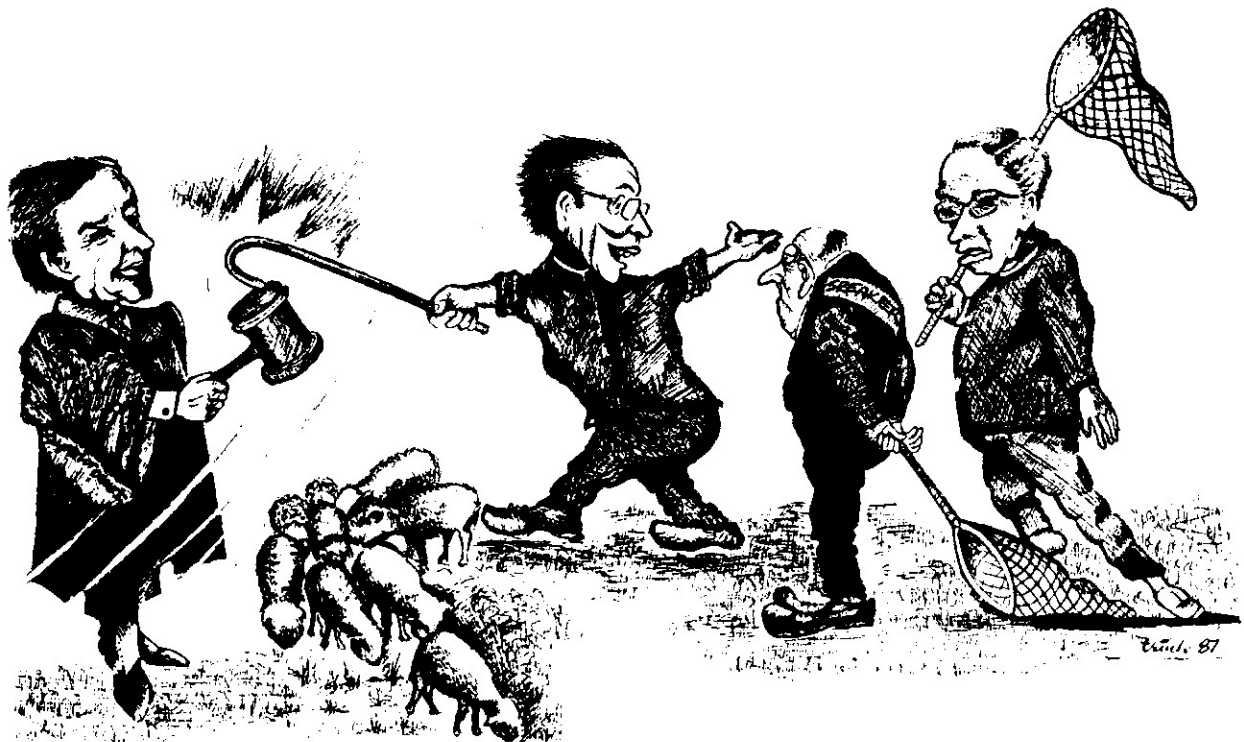
HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TỔ CHỨC CHÀU LƯỢT TẠI TRUNG TÂM HỌ ĐẠO.

(T.V)

Sau khi tham dự Thánh Lễ Rửa Chân tại Nhà thờ Chính Tòa, giáo dân đã kéo về Trung Tâm Họ Đạo để tham dự một chương trình Châu Lướt quy mô từ 9 giờ tối đến 12 giờ đêm. Tất cả các khu Nam, Bắc, Đông, Tây San Jose, Sunnyvale, Mountain View, Campbell, Milpitas đã lần lượt theo thứ tự lịch trình châu lướt. Đặc biệt ở phần Ngắm 15 sự Thương Khó, người ta đã nhìn thấy nhiều giáo dân đã chứng tỏ được biệt tài ngắm đứng của mình làm cho bao nhiêu người nghe phải rướm lệ. Và cũng trước đó 4 tiếng đồng hồ lúc 5 giờ chiều, một nghi lễ Rước Chiên Vượt Qua và Ăn Thịt Chiên đã được Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại đây long trọng tổ chức để tưởng nhớ lại những giây phút chịu nạn của Chúa trước đây gần 2000 năm.

Tất cả những chương trình phụng vụ Mùa Chay của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose đã minh chứng được cõi lòng son sắt của những người Công Giáo Việt Nam luôn luôn trung tín với Giáo Hội.

Tranh không lời.

Bản án “CHA ĐUỔI CON”

TRẦN HOÀI QUỐC

(tiếp theo)

3. ỐC MÒ CÒ XOI:

Tính đến tháng 8, 1981, các giáo dân tỵ nạn VN tại San Jose đã đóng góp cho Ủy Ban Xây Dựng Nhà Chúa được \$20,000 mỹ kim. Số tiền này đã khiến Địa phận theo dõi và để ý. Sau cùng, Địa phận đã yêu cầu Cha Nguyễn Văn Tịnh phải trao số tiền này cho Địa Phận giữ. Nhưng Cha Tịnh đã tỏ ra rất bối rối về đòi hỏi này của Địa phận. Cổ nhân đã dạy “Đồng tiền liền khúc ruột”. Hơn ai hết, Cha Tịnh biết những món tiền Cha đang giữ cho giáo dân là do mồ hôi nước mắt của họ. Họ đã nghe theo lời khuyên dụ của Cha và Ban Chấp Hành nên mới hăng say đóng góp mặc dầu sau 6 năm định cư, cuộc sống của đa số người tỵ nạn vẫn chưa gọi là khá giả.

Hồi còn ở Việt Nam, mỗi địa phận công giáo không phải là một công ty, nhưng tại Hoa Kỳ này, mỗi địa phận là một Công ty và “Công ty Địa phận” ngoài việc cung ứng nhu cầu mục vụ cho giáo dân, lại còn đặt trọng tâm vào nhiều thương vụ và đầu tư khác nữa. Các linh mục, tu sĩ nam nữ được coi là nhân viên có ăn lương của Công ty. Ai đem về nhiều tiền cho Công ty thì được bổ vào chỗ tốt, lãnh lương nhiều hơn và được bảo hiểm hưu trí. Nhiều linh mục Việt Nam đã nhận ra sự thật cay đắng này khi bị Giám Mục coi nhẹ tình phụ tử và đã cư xử với các linh mục như một giám đốc công ty đối xử với nhân viên có trả lương.

Tại Việt Nam trước đây mỗi khi giáo dân đóng góp đủ cho Cha Xứ là Cha con cùng xây dựng thánh đường và xin lập xứ. Nhưng Cha Tịnh và các giáo dân đã phải một phen ngỡ ngàng khi Địa phận bắt phải giao món tiền tiết kiệm cho địa phận. Đã mấy ai khi đóng tiền cho Ủy Ban Xây Dựng Nhà Chúa biết trước được rằng số tiền này là của Địa Phận và phải **hội nhập** vào tài sản chung của Địa phận. Thử hỏi chính Cha Tịnh cũng như những người đi đến từng nhà giáo dân cổ võ góp tiền biết được rằng số tiền này sẽ bắt buộc phải là tiền của địa phận? Chấn hấn mọi người phải sững sốt về chính sách tịch thu tiền của Địa Phận qua lá thư đề ngày 1-8-1981 của Tòa Giám Mục gửi Cha Tịnh nguyên văn như sau: (Tài liệu 02).

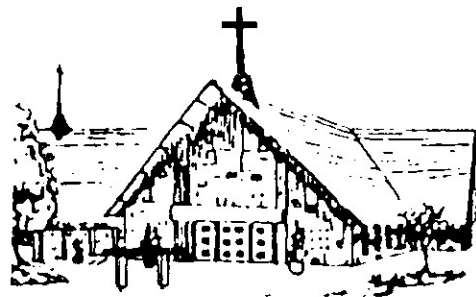
*“Cha Tịnh thân mến,
Lá thư này nhằm xác nhận lại cuộc thảo luận của tôi với Cha về ngân khoản tiết kiệm do Họ Đạo Việt Nam đã đóng góp.*

Theo chính sách của Địa phận thì bất cứ khoản tiền nào do các tổ chức của địa phận đóng góp không với mục đích điều hành phải được bỏ vào quỹ Địa phận. Mục đích của chính sách này là để mỗi giáo xứ và/hay một tổ chức nào của địa phận cần tiền để mua hay xây cất có thể vay với số tiền lời thấp. Một giáo xứ hay cơ quan nào bỏ tiền vào trương mục địa phận sẽ hưởng phân lời 4.5%, cũng vậy một giáo xứ hay cơ quan nào cần vay thì sẽ phải trả với phân lời 5.5%.

Yêu cầu Cha chuyển số tiền phụ trội của Họ Đạo vào Trương Mục Địa phận càng sớm càng tốt.

Nay kính,

LM Michael J. Mitchell

Trước lời yêu cầu gần như lệnh truyền khẩn cấp này, Cha Tịnh đã phải nạp tiền cho Địa Phận với lá thư nài khoản Địa phận quan tâm đến sự phát triển đức tin của giáo dân Việt Nam qua việc xây dựng một ngôi thánh đường là điều hết sức cần thiết (tài liệu 03).

Bản dịch lá thư trả lời của Cha Tịnh và đại diện Ban Chấp Hành nguyên văn như sau:

“Kính thưa Cha Mitchell.

Phúc đáp thư của Cha đề ngày 1-8-81 gửi Cha Joseph Nguyễn Văn Tịnh, chúng con xin chuyển nạp đến Trương Mục Tòa Giám Mục số tiền 20,000 mỹ kim. Số tiền này đã do những người Công giáo đồng hương chúng con đóng góp với

mục đích xây dựng một thánh đường mà chúng con rất cần.

Cộng đồng Việt Nam chúng con rất cảm ơn sự quan tâm liên tục của Cha về việc phát triển Đức Tin giữa những người trong Địa phận. Xin Chúa luôn luôn chúc lành cho Cha và các công việc của Cha.

Kính chào trong Chúa Kitô.
Ó. Nguyễn Văn Sâm, Chủ tịch
Bà Nguyễn Mầu, Thủ quỹ
LM Nguyễn Văn Tịnh.

Sau khi nhận số tiền trên, Địa phận đã viết thư ngày 20/8/81 (tài liệu 04) thay thế biên nhận. Điểm đặc biệt là địa phận đã không ghi nhận mục đích số tiền là xây "Thánh đường" như thư của Cộng đồng, mà lại ghi là để tạo dựng "Cơ sở". Sở dĩ chúng tôi đặt vấn đề này ra vì sau khi Cộng đồng tìm mua được Thánh đường thì Đức Cha DuMaine chỉ cho thiết lập Trung Tâm Mục Vụ và đã có lần Đức Cha đã muốn dùng Thánh đường và các cơ sở phụ thuộc để lập chi nhánh USCC. Và trong những ngày đầu, Đức Cha đã không cho đặt Minh Thánh Chúa tại Nhà thờ cũng như không được cử hành lễ Misa. Đến sau, với lời kêu ca của giáo dân thì Minh Thánh được đặt và lễ Misa

được cử hành nhưng chỉ vào các ngày thường, còn các lễ buộc và Chúa Nhật, giáo dân phải đến nhà thờ Mỹ đi lễ để họ khỏi quên rằng đó mới là xứ đạo thật của họ và chỉ đến đó mới được hưởng các Bí tích khác. Dĩ nhiên, để được như vậy thì giáo dân VN phải ghi tên gia nhập xứ Đạo Mỹ.

Điểm lưu ý thứ hai trong bức thư này là kể từ ngày đó mọi số tiền quyên góp được bất cứ lúc nào sẽ phải bỏ vào Trương Mục.

Và đây là bản dịch lá thư đó:

"Cha Tịnh thân mến,

Tôi xác nhận là số tiền \$20,000 đã được ký thác tại Trương mục Họ Đạo tại Quỹ Tín Dụng Địa phận.

Mục đích của việc đóng góp này là để xây cất cơ sở trong tương lai. Số tiền này sẽ hưởng lời 4.5% cho tới khi nào cần lấy ra. Việc ký thác thêm có thể làm bất cứ lúc nào.

Khi nào chương trình xây cất xảy ra, số tiền này sẽ được lấy ra và Họ Đạo sẽ có thể vay với phân lời là 5.5%

Nay kính thư,

LM Michael J. Mitchell,

(Còn tiếp)

DIOCESE OF SAN JOSE
7600Y St. Joseph Ave., Los Altos, Ca 94022
415-967-8670
August 1, 1981

Rev. Joseph Tinh
Vietnamese Mission
c/o St. Patrick's college, Mt. View, Ca 94042

Dear Father Tinh,
This will confirm my discussion with you about the reserves collected by the Vietnamese Mission.

It is diocesan policy that any monies collected by entities of the diocese for other than operating purposes be deposited with the Chancery. The purpose of this policy is to insure that every parish and/or entity that needs money to buy or build can do so using a loan at a low rate. A parish or agency that has a deposit earns interest at the rate of 4½%; similarly, a parish or agency can borrow at 5½%.

Your assistance in transferring the surplus funds of the mission to a Chancery Deposit Account as soon as possible will be greatly appreciated.

Sincerely yours,
Rev. Michael J. Mitchell
Vicar for Temporal Affairs

DIOCESE OF SAN JOSE
7600Y St. Joseph Avenue, Los Altos, Ca 94022
415-967-8670

August 20, 1981

Rev. Joseph Nguyen van Tinh. Ph, D.
Pastor
Vietnamese Catholic Mission, c/o P.O.Box 151
Mt. View, Ca 94042

Dear Father Tinh,
This will acknowledge receipt of \$20,000. to be deposited to the Mission's account in the Chancery Deposit and Loan Fund.

The purpose for collecting these funds is the building of a facility at sometime in the future. The funds will earn interest until the time they are needed at 4½%. Additional deposits may be added at any times.

When the time comes for building plans to go forward, the funds will be available and the Mission will be able to borrow at 5½%.

Sincerely yours,
Rev. Michael J. Mitchell
Vicar for Temporal Affairs

VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY OF THE
DIOCESE OF SAN JOSE, CA; USA

QUAN ĐIỂM

NHỮNG HOA TRÁI ĐẦU MÙA XIN DÂNG VỀ GIÁO HỘI MẸ

TÀI LIỆU 3

St. Patrick's college
P.O.Box 151, Mt. View
Ca 94042; USA
415-965-1057 - 965-8428
August 20, 1981

Pastor: Rev. Joseph Nguyenvan Tinh, Ph.D.

Rev. Michael J. Mitchell
Vicar for Temporal Affairs
Diocese of San Jose, 7600Y St. Joseph Ave.
Los Altos, Ca 94022

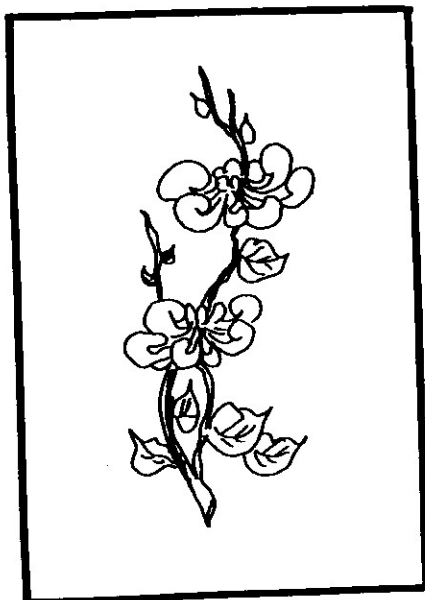
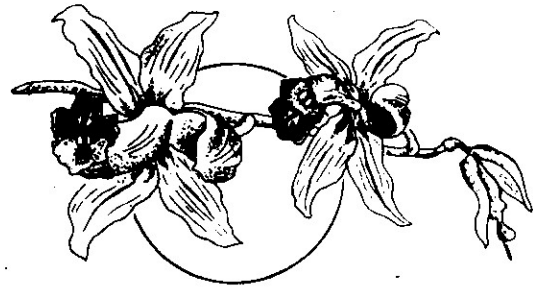
Dear Reverend Father Mitchell:
In reply to your letter of August 1, 1981 to Rev. Joseph Nguyen van Tinh, we would like to transfer the amount of twenty thousand US Dollars to a Chancery Deposit Account of the Diocese of San Jose. The money has been funded by our Catholic country men in the Diocese with the purpose of contributing to build a church we are needing very much.

Your constant concern about the growth of Faith among people in the Diocese is deeply appreciated by our Vietnamese Community. May God always bless you and your works.

Sincerely yours in Christ,

Mr.   Nguyenvan   Sam,   President
Mrs. Nguyen Mau, Treasurer
Rev. Nguyen van Tinh

Nếu chọn khởi điểm của những mốc thời gian để tạo nên lịch sử, người ta phải nói đến ngày 20 tháng 7, 1986. Thật vậy, đó là một sự tình cờ của lịch sử, 20/7/54 Cộng Sản Việt Nam và Pháp đã chia đôi đất nước Việt Nam bằng Hiệp Định Geneve và đã tạo nên một sự đổ vỡ của một quốc gia có hơn 4000 năm văn hiến và lịch sử. 32 năm sau đó tại miền đất tự do Hoa Kỳ, Đức Giám Mục DuMaine của Địa phận San Jose đã dự tính phân nát Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại miền đất hiền hòa này. Và những người Công Giáo Việt Nam tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo đã làm lịch sử khi quyết

định đứng dậy đòi hỏi một sự công bằng hợp lý, một sự tôn trọng Luật Pháp Giáo Hội mà đảng Chấn chiến tại đây đã cố tình hay vô ý mà quên đi.

Kể từ thời gian đó đến nay đã ngót chín tháng tròn, cuộc tranh đấu đôi lúc thật hiền hòa thật đạo đức bằng những hình thức cầu nguyện lẫn hạt mân côi đến những buổi tập hợp hướng về Hòa Giải, từ những buổi phụng vụ vác thánh giá đến những cuộc Trưng Cầu Ý Kiến công khai nhân ngày Công Lý và Hòa Bình, từ những buổi mít tinh ôn hòa đến những lần tập hợp bày tỏ thái độ xen lẫn với chó sủa và cảnh sát nhân ngày tấn phong Chính Xứ vào ngày 16/8/86, từ những lần vận động mang nhiều ý

nghĩa thông đạt ở Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn trong kỳ Đại Hội Thường Niên của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ vào tháng 11/86 đến những lần bùng nổ con cái đi xa hàng trăm dặm để xin được rửa tội ở Thánh Đường nghèo khó Phan-xi-cô ở San Francisco. Tất cả những công cuộc vận động tranh đấu đó từ ngôn từ đến hành động, từ tâm tình đến niềm tin, từ con tim đến ý chí, tất cả như nhào trộn với nhau để tạo nên những bước tiến thật chậm nhưng thật vững trong suốt 9 tháng nay. Nó là một chất keo để gắn liền hàng ngàn người, từ già đến trẻ, từ thanh niên đến bậc lão thành, hàng hàng lớp lớp đã nắm chặt lấy nhau để tạo dựng nên một làng ấp, một xã đoàn, một tổ chức, một Cộng Đồng. Thực vậy, đó là **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM**, một tổ chức thiện nguyện của những người Công Giáo Việt Nam tại San Jose này.

Sự ra đời của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam báo hiệu cho mọi người biết sự trưởng thành, sự vươn lên từ một tập thể nhỏ bé, đơn thuần tính cách tôn giáo thì nay, cũng với nhãn quan đó, nó đã vươn cánh tay dài ra để an ủi, để giúp đỡ, để diu dặt và để cùng nhau chẳng những chỉ nhìn về một hướng và còn giúp đỡ nhau để đi đến đích cùng của sự thành công, của sự hỗ trợ hỗ trợ, để bảo tồn văn hóa và tập tục cổ truyền, được sống đạo theo ý nghĩa đích cùng của người Công Giáo Việt Nam luôn luôn hãnh diện là có trên 130,000 tiền nhân Tử Đạo.

Thật vậy, lúc 9 giờ 17 phút sáng ngày 12/1/87 khi triển lãm Tiểu Bang California của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ được đóng trên đơn đăng ký **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** là một tổ chức thiện nguyện của những người Công Giáo Việt Nam cùng với chữ ký của văn phòng Quốc Vụ Khanh March Fong Fu là người ta đã biết rằng những người Công Giáo Việt Nam đang bước những bước tiến quan trọng trong tiến trình xây dựng Giáo Hội và tha nhân.

Và rồi, với danh xưng mới, với những hướng đi mới nhằm mục đích thờ phượng Thiên Chúa và phục vụ tha nhân, với những kế hoạch đoản kỳ và trường kỳ, với những phương châm Phục Vụ, với những tấm lòng kết hợp và rộng mở, với những bàn tay nối kết và vun xới, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam là một thực thể lớn mạnh, là một vết son cho tập thể những người Việt Nam tại hải ngoại.

Cứ đọc xong những văn bản luật định nói về cơ cấu, tổ chức, mục đích của **CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM** cùng với những quyền lợi mà

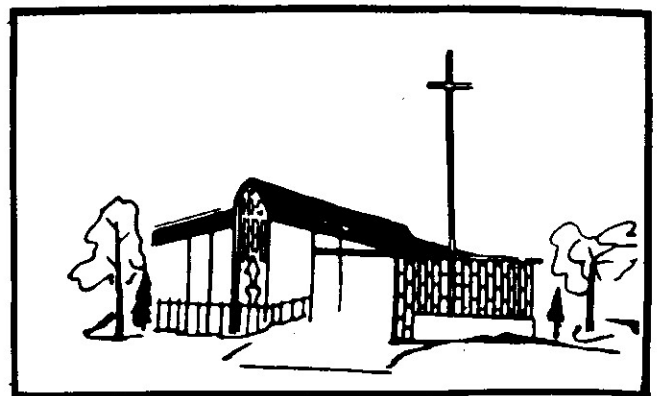
người hội viên có quyền thụ hưởng người ta mới thấy rõ cuộc vận động đấu tranh của những người Công Giáo Việt Nam tại San Jose đã có những chiều sâu trong tiến trình trường tồn và phát triển.

Thật vậy, người Công Giáo Việt Nam tại San Jose có quyền hãnh diện hơn bất cứ lúc nào hết bởi vì họ đã nhìn thấy rõ chiều sâu của công cuộc vận động đấu tranh cho 2 thỉnh nguyện từ khởi thủy ban đầu thì giờ đây đã có những chiều hướng cho thấy rõ ràng họ đã đạt được. Một Giáo Xứ Thể Nhân chiếu theo điều luật 518 của Bộ Tân Giáo Luật Canon Law chắc chắn sẽ được Đức Giám Mục DuMaine công bố mặc dầu đã cố gắng trì kéo thời gian hợp thức hóa. Còn về thỉnh nguyện thứ hai về vấn đề linh mục Lưu Đình Dương thì chắc chắn Ngài đã thấy không cách gì mà có thể về điều hành và cai quản một giáo xứ mà trăm người như một đều chống ngài chẳng những về những chính sách mục vụ đồng hóa mà còn về cái phong thái Linh mục của mình nữa.

Và ngoài những mục đích lý tưởng của cuộc đấu tranh đó, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam được thành lập nhằm mục đích bảo vệ quyền lợi thiết thực của mỗi thành viên của Cộng Đồng trong cuộc sống hằng ngày từ những vấn đề tương thân tương trợ, quan hôn tang tế, tìm kiếm công ăn việc làm cho mỗi thành viên, giúp đỡ và hướng dẫn trên đủ mọi phương diện nhằm mục đích đưa đời sống của mỗi thành viên đến chỗ thành công và tốt đẹp.

Chưa hết, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam với những phương châm và ý hướng thành lập, với tất cả cõi lòng hướng về Giáo Hội Mẹ đang phải trải qua những ngày khó khăn cấm cách của bọn cộng sản vô thần sẽ là những hoa trái đầu mùa xin dâng về Giáo Hội Mẹ ngàn trùng xa cách trong không gian nhưng gần gũi hơn lúc nào hết trong một nhiệm thể Chúa Kitô.

CHÍNH NGHĨA

LỜI GIAO ƯỚC

(Tặng lớp Kinh Thánh I & II)

Trong Thánh Kinh, Cựu Ước và Tân Ước đã kể lại những công việc Mạc Khải của Thiên Chúa đã tỏ ra qua những biến cố lịch sử, và chỉ có một số người được ơn riêng Thiên Chúa ban để tỏ bày ý định của Ngài. Mục đích của Thiên Chúa là thiết lập mối liên lạc giữa Ngài và nhân loại qua giao ước. Giao ước này không thể so sánh với sự thỏa thuận của 2 người bình đẳng với nhau, mà chính do sáng kiến từ Thiên Chúa, và được thi hành bởi quyền năng của Ngài. Chính vì thế, nhân loại phải tích cực đáp ứng lại lời kêu gọi của Ngài và chịu trách nhiệm trước nhan Thiên Chúa về những điều luật trong Giao Ước.

Cựu Ước nói về lịch sử của một dân tộc Chúa chọn, Israel, và tiểu sử của nhiều nhân vật. Qua lịch sử thăng trầm của dân tộc ấy, một bản chân vô hình của Thiên Chúa đã đi lướt qua, khi ẩn khi hiện. Nhưng trong Tân Ước, qua những lời tiên báo trước của các tiên tri, Thiên Chúa đã tỏ mình ra một cách trọn vẹn. Qua việc Chúa Giêsu đã tự ý hy sinh mình, Thiên Chúa đã tỏ ra cho nhân loại thấy được lòng yêu mến vô biên của Ngài. Đặc điểm của Tân Ước là đặt trọng tâm vào tiểu sử của một nhân vật thay vì nhiều nhân vật như trong Cựu Ước.

Ngôi lời, Đức Giêsu Nagaret, đã từ trời xuống phán những lời của Thiên Chúa đến nhân loại. Ngài đã nói như một đấng có quyền năng. Đó là dấu chỉ thứ nhất về quyền phán xét của Chúa Kitô. Những lời của Thiên Chúa

phán ra không có một người nào có thể ứng đáp được. Và sau đó Đức Kitô, đáng không hề biết tội, bị loài người, là sự tội, phán xét, Ngài đã tự hy sinh nộp mình chịu chết như kẻ có tội. Ngõ hầu, trong Ngài con người có tội được ơn cứu thoát ra khỏi sự chết để “được nên đồng hình đồng dạng với sự chết của Ngài, thì trông được biết Ngài và quyền năng sống lại của Ngài”.

Lòng vâng phục của Đức Kitô “Lạy Cha, nếu có được, thì xin Cha cất chén đắng này nhưng đừng theo ý con mà xin theo ý Cha” đã làm cho sự chết của Ngài có giá trị cứu chuộc. Vì Ngài đã vâng phục cho nên đành lòng chịu chết. Vì chính Đức Kitô đã đại diện thay cho toàn thể nhân loại để đáp ứng lại lời kêu gọi của Thiên Chúa và Ngài đã dùng sự chết của Ngài để nói lên lòng vâng phục tuyệt đối nơi Thiên Chúa, song cũng là hoàn tất công việc mạc khải của Thiên Chúa trong lòng yêu mến tuyệt đối với nhân loại. Từ lòng yêu thương tuyệt đối ấy, nhân loại trong ngày phán xét sẽ được hưởng ơn tha thứ.

Trên thập tự giá, Thiên Chúa và con người gặp nhau một cách hoàn hảo, sự gặp gỡ của sự tội là xác phàm và sự công chính là Đức Kitô đã làm cho cả lịch sử nhân loại trở nên có ý nghĩa và có mục đích. Nên từ đó Đức Kitô đã trở thành trung tâm của lịch sử. “Đức Giêsu Kitô: hôm qua và hôm nay vẫn là một, và cho đến trọn đời”.

LỆ HẰNG

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

Thơ

NGÀY

HÔM

ẤY

THIỆN HẢI

Ngày hôm ấy khác chi ngày Quốc nạn,
Là một ngày đau khổ nhất đời chiến!
Là một ngày những vong bản cuồng điên,
Đã xúi bẩy chủ chặn mang con chiên ra tòa án!
Ngày hôm ấy, một ngày buồn vô hạn!
Tất cả Giáo dân đều ngưng nghỉ việc làm,
Đường đấu tranh thực gai góc gian nan!
Tòa giám Mục kết án Giáo dân chiếm Thánh
Đường của Chúa!

Lời cáo buộc như gươm đao tua tuả,
Ngôi nhà thờ là của Giáo dân mua,
Người đứng tên dùm là chủ nợ đuổi người mua,
Ai cũng biết đó là điều phi lý!
Ngày hôm ấy vị chủ chặn nài nỉ,
Công lý tòa đời trực xuất lữ chiên con,
Cha đuổi con một thực trạng đau lòng!
Tòa công minh xử Đức cha thua kiện.
Trong xã hội duy vật này thực tiễn,
Ta vẫn không quên cầu nguyện cho Ngài!
Việc làm nào nông nổi cũng hay sai,
Ai xúi bẩy Ngài đánh con chiên tỵ nạn?
Ai cũng biết là những người vong bản,
Xúi dục Ngài trực xuất đuổi con chiên,
Những hành vi của cộng sản bùng biển,
Vốn ở nơi kẻ lừa thầy phản bạn,
Vốn sẵn có trong con người vong bản!
Vong bản nằm vùng cũng như vong bản ở phía
nam,
Vong bản đốn hèn, nịnh hót, gian tham,
Những vong bản những tâm tình lãng mạn,
Coi nước mắt để được đến Hoa Kỳ là phần may
mắn!

Vườn tâm tư mơ hội nhập vu vơ,
Cảnh thiên đường đồng hóa đẹp ru mơ!
Họ tôn vinh Đức Cha - Một Ngôi Vì Cứu Thế?
Họ mong muốn Đức Cha cư xử tộ,
Vớ đoàn chiên tỵ nạn Việt Nam này.
Thế cho nên tất phải có một ngày,
Họ yêu cầu Đức Cha xin công lý thế gian xử tội,
Ta đã đến pháp đình như những người tù tội,
Thất bại về Ngài, ta chẳng lấy làm vinh!
Ta vẫn là ta còn chỗ để cầu kinh,
Kinh nguyện của ta vẫn là tiếng Việt,
Đối với ta tiếng Mẹ ta bất diệt!
Người vong bản khác biệt với ta xa,
Người phá tan hoang giá trị Việt tộc ta,
Người đem Đức Cha đặt ngang hàng với Chúa!
Những bộ mặt quả thực là diêm dúa,
Sớm quay lưng hờ hững với anh em,
Và gục đầu đúng nghĩa kẻ ươn hèn,

(Trích trong trường thơ Ước Mơ Giáo Xứ)

Đức Cha khen là con người tiến bộ,
 Như sứ giả quên đồng hương đau khổ,
 Quên được rồi vinh hiển suốt đời ông!
 Đó mới là tình Mỹ-Việt cảm thông,
 Đó mới là người Việt gian thâm thúy,
 Ta gọi vong bản là Việt gian chung thủy,
 Mười hai năm thuê thỏa giữa văn minh,
 Nhận nơi này làm tổ quốc quang vinh,
 Họ xúi dục Đức Cha tạo ra ngày hôm ấy!
 Ta biết rõ những hạng người như vậy,
 Những hạng người có chức tước kiêu căng,
 Cũng như những người cầu cạnh chạy lảng xằng
 Và tụ tập chung quanh chánh sở lưu vong hèn
 nhát.

Ta biết rõ những hạng người hèn mạt,
 Những hạng người đã sớm lai căng,
 Họ thích sống trong khung cảnh nhập nhằng,
 Trong Giáo đoàn mà họ ngợi ca là cảnh đồng tâm
 bát ngát!

Ta từng trải cảnh tù đầy bi đát,
 Cảnh phân chia để trị của thực dân,
 Cảnh hòa bình chung sống của cộng quân,
 Ta biết rõ những mưu mô thủ đoạn!
 Ta biết rõ những bàn tay gây bão loạn
 Tung hỏa mù chia rẽ cộng đồng ta!
 Phong trào này, hội đồng nọ tung ra,
 Cốt chỉ để ủng hộ Đức Cha tạo ra ngày hôm ấy.
 Khắp hoàn vũ người người đều đã thấy:
 Giám Mục San Jose thất bại nặng nề!
 Nhưng vong bản vẫn còn mãi ủ ê!
 Vẫn tưởng rằng việc Đức Cha cấm lễ,
 Và việc trục xuất Giáo dân của Ngài là thành công
 đáng kể!

Việc kiện cáo của Ngài ai dám khinh chê?
 Ta thấy rằng, vong bản u mê,
 Thánh Phao-lô cho là điều xỉ nhục!
 Và vong bản vẫn hằng đêm thao thức,
 Mong đợi mai ngày dân ngoại tộc giúp cho,
 Khốn khổ thay cái mồm chửi thật to!
 Họ cũng lại là giống người vong bản.
 Ta cũng thấy vài chúa trùm hung hãn,
 Đâm sau lưng người chiến sĩ Quốc Gia,
 Chụp mũ lưng tung các chiến sĩ Cộng Hòa,
 Khi hoài vọng một thiên đường đồng hóa!
 Ta lại thấy những con người hèn hạ,
 Họ xem thường mơ ước của Giáo Dân,
 Lại xem thường công nghiệp của Tiên Nhân,
 Họ cho ước mơ thiết lập một Giáo Xứ Thế Nhân là
 ước mơ Thệ Phán.

NHÂN ĐỨC BÀ TÚ ĐỂ

MINH CHINH

Năm xưa khi còn sinh sống tại quê nhà Bắc Việt, làng tôi có một bà tên TÚ ĐỂ, nổi danh là nhân đức, giàu lòng từ bi bác ái, nên dân làng đã khen tặng bà một biệt danh “NHÂN ĐỨC BÀ TÚ ĐỂ”. Bà còn là một giáo dân rất ngoan đạo, sáng nào cũng đi lễ, chiều nào cũng đến nhà thờ cầu kinh. Ra đường gặp bất cứ ai, bà cũng chào hỏi vui vẻ, tay bắt mặt mừng, còn nhắc khéo cho hay là tôi mới cầu xin Chúa ban cho Ông bà mau được giàu sang phú quý. Bà không bao giờ sa ngã phạm tội dù chỉ là một tội mọn. Trên đường đi đến nhà thờ, bà không lỡ đạp chân lên một con kiến, và mỗi khi gặp những cọng rác nằm ngang cản đường, bà liền cúi xuống nhặt, sắp xuôi sang hai bên rồi mới chịu bước tới.

Vào một buổi sáng đẹp trời, sau khi xem lễ xong, trên đường về, miệng bà vẫn lẩm bẩm đọc kinh, bà có thói quen mỗi khi lần hạt, bà thường giơ chuỗi tràng hạt ra phía trước, để cho mọi người khác thấy và biết bà đang đọc kinh, xin miễn chào hỏi. Khi băng qua một cánh đồng, gặp ngày nước ròng, bà chợt nhìn thấy một bầy tép đang bị mắc cạn trong vũng bùn, tá hỏa tam tinh, mắt bà sáng lên, bà động lòng thương xót bầy tép, bà nhảy xả xuống ruộng, banh vạt áo ra vội vàng vạt hết bầy tép, không sót một con, bọc vào trong áo, miệng bà không ngớt rên xiết, than vãn: Chúng con thật là tội nghiệp, hôm nay phúc bấy mươi đời chúng con mới gặp được bà, sẵn sàng ra tay cứu vớt, bằng không chạm một chút nữa, mấy đàn cò kia bay qua nhìn thấy, quân ác ôn đó sẽ nhào xuống mổ, ăn thịt hết tụi con rồi! Miệng bà vẫn tiếp tục đọc kinh lần hạt, nhưng vì quá say mê vạt tép nên cổ tràng hạt rớt mất từ khi nào bà cũng không hay biết.

Khi về đến nhà, bà vội vã đem tép ra ao tắm rửa cho sạch sẽ, bỏ lên chảo, bà đổ bánh xèo, vạt chân chữ ngũ, bà ngồi rung đùi rí rả, bà xoi! mồm vừa nhai vào cá cẩm: hôm nay thật là vạn phúc cho chúng con, vì bà quá thương xót chúng con nên bà phải ôm ấm chúng con vào trong lòng (bao tử) cho chắc ăn, không còn phải lo lắng quân khốn nạn cò vạc sát hại được chúng con nữa.

Từ đó về sau, để ghi ơn công đức tày trời của bà, dân làng mới tặng cho bà biệt danh: NHÂN ĐỨC BÀ TÚ ĐỂ để cho hậu thế noi theo?

Ngày nay, nước nhà tới thời mặt vận, lang sói giầy xéo lên quê hương, con dân nước Việt, đoàn chiên Công giáo vì hai chữ TỰ DO phải lội nước ra đi, trôi sông dạt chợ, thập tử nhất sinh, đặt chân đến được xứ cờ Hoa này, với hai bàn tay trắng, lòng tôi vô cùng băn khoăn lo lắng, không hiểu rồi đây đời sống đạo, kế mưu sinh trong tương lai sẽ đi về đâu?

May mắn thay nhờ ơn Trời đất phù độ xui khiến, chúng tôi gặp được một vị Giám Mục khét tiếng là một Mục tử tận tình thương mến cho chiên cũng có biệt danh: NHÂN ĐỨC ĐỨC CHA DUMAINE.

Không sai, nói có sách mách có chứng, để chứng minh xin mời quý vị vui lòng đọc qua vài hàng dưới đây, về những lời vàng ngọc tâm huyết của Ngài bày tỏ cùng bầy chiên CĐCGVN qua lá thư đề 19-10-85:

“Cùng tất cả Anh Chị em Công Giáo VN thân mến,

Từ bốn năm qua, khi tôi trở thành vị Giám Mục Địa Phận San Jose, thì tất cả Anh Chị em Công Giáo Việt Nam của địa phận mới này đã là một mối quan tâm đặc biệt và đã chiếm một chỗ đặc biệt trong trái tim tôi.”

Ồ! Lời của Ngài thật là ngọt ngào êm ái dịu dàng tình tứ biết bao? Tôi cảm động sung sướng vô cùng, hôm nay là lần thứ hai trong đời tôi, sau người tình, mà tôi được Đức Cha DuMaine âu yếm cho tôi một chỗ đặc biệt trong Trái Tim Ngài, dù tôi chưa nhận ra rõ cái chỗ đặc biệt ấy nó nằm ở khúc nào? Tôi cũng vô cùng cảm kích, vì trong suốt cuộc đời hành đạo của tôi, chưa hề bao giờ được nghe một vị Giám Mục nào, dám dành cho tôi một chỗ trong trái tim của các Ngài. Tôi càng phải hiểu rõ ràng, tuy trái tim của Đức Cha bé nhỏ, ngoài chỗ Ngài dành cho Chúa, Đức Mẹ, cho cha mẹ anh em bạn hữu, cho hơn ba trăm ngàn giáo dân Mỹ của Địa phận mà Ngài còn ưu ái quan tâm dành ra hơn bảy ngàn chỗ đặc biệt cho Giáo Dân VN nữa.

Ngược lại, suy kỹ cập nhân, trái tim tôi thật quá gian ác độc địa, xấu xa ích kỷ, tràn ngập những oán ghét hận thù, tôi ghét ai là tôi chù êo cầu mong cho muông thú cắn chết nó, tôi thù ai là tôi muốn sai người đốt nhà nó, bỏ tù nó cho rục xương.

Ngài tiếp: “*Những nhu cầu và nguyện vọng của anh chị em về mục vụ đã là mối quan tâm đặc biệt của tôi, tôi luôn theo dõi mục đích bảo đảm để anh chị em được chịu các phép Bí Tích, học giáo lý và các mục vụ khác bằng ngôn ngữ VN, duy trì những truyền thống của Công Giáo VN*”.

Ngài tiếp trong thư gửi tín hữu VN, hồi tháng 7-1986:

“*Tôi mong đợi đến với anh chị em trong thánh lễ đặc biệt vào ngày 20-7-86, để bày tỏ lòng biết ơn và cầu chúc cho Cha Giuse Nguyễn Văn Tịnh. Công lao của Cha Tịnh sẽ được ghi nhớ mãi trong Họ Đạo và trong Giáo phận của chúng ta, đời sống LM của ngài thật là hoàn hảo. Vì những công lao khó nhọc của Ngài nên Ngài xứng đáng được hưởng thời gian nghỉ mát*”.

Quả thật đức thương người của Đức Cha cao như núi, Ngài thấy Cha Tịnh làm việc vất vả quá sợ sinh bệnh, động lòng thương nên cho Cha nghỉ phép dài hạn, nếu không cha Tịnh cũng sụm từ lâu rồi!

Tiếp lời của Đức Cha: “*Trước hết tôi lập lại tình thương và sự lo lắng của tôi đối với tất cả người Công Giáo VN của tôi. Anh chị em là Giáo dân của tôi và tôi là Mục tử của anh chị em. Tôi quyết định rằng anh chị em phải được cử hành thánh lễ, các bí tích, học hỏi giáo lý và sự hướng dẫn mục vụ bằng ngôn ngữ riêng của anh chị em bởi các LM Việt Nam, đồng thời để bảo tồn những truyền thống đức tin và phong tục quý giá của người Việt Nam*”.

Đọc qua bấy nhiêu lời vàng ngọc tâm huyết của Đức Cha, lòng tôi hết sức xúc động, tôi cảm thấy Đức Cha DuMaine quả là một người cha nhân từ đức độ, hết tình quý mến Cha Tịnh, yêu thương giáo dân VN.

Sau thánh lễ Chúa Nhật 12-4-87 có nhiều cụ già đón Ngài, quý xuống hôn cara, van xin Ngài cho mở lại thánh lễ Việt Nam đã bị cấm lâu ngày và xin Ngài thương cho giáo dân tỵ nạn một giáo xứ thể nhân, Ngài đã tươi cười vui vẻ hứa “I WILL, I WILL” lúc đó trong đám đông có kẻ nói phạm thượng “LIE, LIE”. Thật là bậy bạ, Ngài là một vị Giám Mục, đại diện cho Tòa Thánh, có khi nào Ngài lại nói dối, đức thương người của Ngài bao la rộng mở như thế, một khi Ngài đã hứa với con chiên,

không chóng thì chày Ngài cũng sẽ cho, không nay thì mai, không tháng này thì tháng sau, không năm này thì năm khác, không đời cha thì đời con, đời cháu, đời chắt cùng lắm đời đời sang tiểu cũng đâu có sao? Cũng còn lắm người chê bai trách oán, ác miệng vu khống cho Ngài là ác độc, mướn cảnh sát chó săn xuyt đàn bà con nít sợ chạy bỏ mạng, là hiểm độc, đem kiện giáo dân ra tòa khiến cho họ phải lo lắng hoang mang đến mất ăn, mất ngủ, mất làm. Về việc này Ngài đã cải chính, chỉ vì hiểu lầm, qua những tin đồn: chiền tính ăn thịt sói, Cảnh sát đâm ra hoang mang, đem chó săn tới giữ gìn an ninh trật tự thôi. Theo tôi nghĩ, ví thử có chẳng đi nữa, chẳng qua Ngài áp dụng phong tục tập quán cổ truyền của cha ông ta ngày xưa đã dạy: *Yêu con cho roi cho vọt, ghét con cho ngọt cho bùi, cung quá hóa lừng, đâm ra đốn mạt*. Khi Ngài cho Cha Tịnh đi nghỉ mát, giáo dân tỏ vẻ hờn giận oán trách, lập tức Ngài bắt chức gương sáng của Lưu Bình Dương Lễ sai “Nàng Châu Long” Cha Dương về an ủi, nâng khăn sửa túi cho họ đạo và may mắn thay gặp được Cha Dương, Ngài cũng giàu tình thương như Đức Cha DuMaine, trong bức tâm thư gửi cho giáo dân Ngài nói: “*Kể từ nay tôi thuộc về Anh chị em, tôi không còn là tôi mà là của Anh chị em, tôi đã phải đổ ra những giọt mồ hôi mặn chát trên cánh đồng ớt ở Morgan Hill*”.

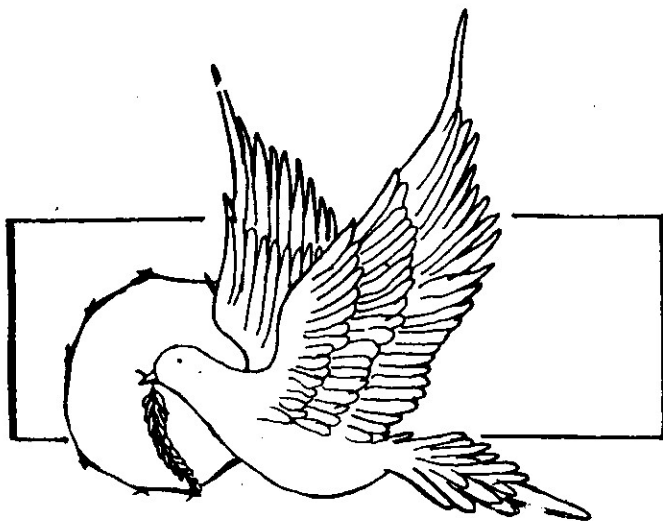
Suy gẫm qua những lời lẽ thấm thiết kể trên của Đức Cha DuMaine, tôi đã giác ngộ và tìm ra được “**ĐÂY LÀ SỰ THẬT**”

NHÂN ĐỨC BÀ TỬ ĐỂ là một thứ nhân đức gian manh giả hiệu.

NHÂN ĐỨC ĐỨC CHA DUMAINE là một loại nhân đức lòng danh hiểm có.

Quả thật là: DANH BẤT HƯ TRUYỀN.

THƯ TÍN

Thư của Ô. PVT (Michigan) 2-4-87:

Kính gửi,
Tuần Báo Chính Nghĩa,

Trước hết tôi xin cảm ơn quý ông đã giúp tôi hiểu biết sự thật về cuộc tranh đấu của Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo tại San Jose, mặc dầu trước đó tôi có được biết tin, nhưng rất mơ hồ và không đúng sự thật.

Tôi vô cùng xót xa về việc Tòa Giám Mục San Jose đã dùng cảnh sát và chó để cấm giáo dân VN vào nhà thờ dự thánh lễ. Tôi cũng vô cùng xúc động khi Đức Giám Mục lại một lần nữa, dùng quyền hạn của ngài để cấm thánh lễ bằng tiếng Việt Nam. Những sự kiện trên đây, thật khó có thể tin được nó đã được thi hành bởi một vị chủ chăn của giáo hội Công giáo để đối phó với chính đoàn chiên của Ngài. Cùng với những sự kiện này làm tôi liên tưởng đến hình ảnh Giáo hội Công Giáo Việt Nam dưới những triều đại vua chúa của các thế kỷ trước.

Là người Công giáo VN, tôi rất xấu hổ về những hành vi và tư cách của LM Lưu Đình Dương đối với Cha Tịnh và rất ủng hộ khát vọng thành lập giáo xứ thể nhân của toàn thể giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ.

Xin quý ông vui lòng chuyển đến quý vị giáo dân Họ Đạo những cảm tình và tin tưởng của tôi đối với cuộc tranh đấu đầy ý nghĩa này. Vì chỉ là một cá nhân nhỏ nhoi, tôi chẳng biết làm gì hơn là dâng lời cầu nguyện hàng ngày, để xin Chúa và Đức Mẹ Maria đoái thương ban cho Đức Giám Mục cũng như Họ Đạo sớm tìm được giải pháp tốt đẹp chấm dứt những khổ đau này trong tình yêu hợp nhất của thánh ý.

Kính thư,

Thư của ông Q.L. (Orange)

Đời tôi ưa "phù suy", đứng về phía kẻ yếu, hay bị áp bức, vì họ là anh em của tôi (kitô hữu). Tôi phải đứng với họ để chia sẻ sự đau khổ, vui buồn của họ, để băng bó kẻ đang bị vết thương tâm hồn hay thể xác...

Dẫn chứng việc làm đó, Chúa đã nói với người vô đạo samaritanô còn biết vắc kẻ bị đánh quăng bên lề đường về quán trọ để thuê băng bó, cứu chữa thương tích, còn các Linh mục (Thầy Lêvi) thì bỏ mà đi qua, không ngó lại....

Đâu nhắm mắt tuân phục các Đấng cách mù quáng hay cuồng tín được, vì đã có lắm GM và Tổng GM đã và đang làm cho giáo hội phải điêu đầu, phải thu hồi quyền bính và ra vạ tuyệt thông thì cũng bắt giáo dân cúi đầu nghe theo và a dua nịnh bợ được hay sao?

Ở đời ai làm gì cũng đều có lý do, hậu ý, vụ danh vụ lợi, không vậy thì tội gì mặt dày mày dạn nâng bị và chịu đấm ăn xôi.

Hỏi trong số 250 LM VN tỵ nạn, có bao nhiêu Đấng gửi văn kiện tỏ lòng trung thành với GM DuMaine? Việc ai nấy làm, ai cũng có nhiệm vụ, giang sơn của mình, ai mượn mình phải có thái độ "xía" vào việc người ta.

Có giới bây giờ đang bị thua kiện nhục nhã đó, có giới điện văn, văn thư chia buồn hay hiến kế hoạch, làm quân sư quạt mo thử đi?

Đời tôi rất ghét ai "thấy sang bắt quàng làm họ", đồng bào mình đang tranh đấu, đang bị áp bức, lấn hiếp đủ thứ, đủ cách, ở xứ người, mà không tiếp tay, còn tìm cách "đâm lên", thật vô cùng đê hèn.

Ăn học làm gì, cai trị lãnh đạo ai?

Quý vị đã thấy ơn Chúa thương ban và ngó lại, chúng ta phải xiết chặt hàng ngũ để gia tăng sự cầu nguyện kèm theo sự hy sinh tận tụy, để được đi

đến chỗ toàn thắng.

Cố tránh sự kiêu hãnh, khiêu khích và bạo động, chớ chạm đến thân xác và danh dự các Đấng.

Bất cứ một ai làm chuyện xằng bậy, quá lỗ, thì chúng ta mang tiếng lây.

Họ thua keo này, sẽ bày keo khác đó. Lúc nghe tin họ đưa mình ra tòa, tôi đã cảm thấy là bị hố rồi, không thắng đâu. Chuyện đạo, luật đạo mà bắt đòi xử, đại thật! Không phải đại mà thôi, còn đốt và làm gương xấu cho giáo dân. Sau giáo dân cũng cứ đó mà làm, thì tội ai mang, vì luật đạo cấm không ai được thưa kiện tại quan tòa phần đời.

Thân ái kính chào trong Chúa.

TRUNG TÂM

Thân tặng
T.S. TRẦN AN BÀI

Ai ơi qua lại Trung Tâm,
Cho em nhận nhủ quyết tâm giữ nhà.
Cái nhà là nhà của ta,
Bao nhiêu công khó chúng ta góp phần.
Mới mua tậu được Trung Tâm,
Làm nơi tề tựu hợp hoan sáng chiều.
Bù vào những nỗi phiêu lưu,
Xa quê yêu dấu chiều chiều nhớ mong.
Quê ta Giáo Hội kiên trung,
Hợp nhau yên ủi cầu mong sáng chiều.
Có người nghĩ khác, nên liều,
Kiện nơi tòa án mặc điều thị phi.
Miễn sao tống cổ đuổi đi,
Cộng đoàn "ngang bướng" cần chi là tình.
Không ngờ tòa án công minh,
Phán quyết: Cấm đuổi dân lành đi đâu.
Thế là dân thắng đợt đầu,
Nhà ta ta ở có đâu sợ người.
Có ai hiểu được lòng trời,
Thương người bỏ nước sống đời bấp bênh.
Quê ta ba miền đẹp xinh,
Sắc thái tuy khác nhưng chung một nòi...

OANH YẾN.

ÂN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

1 giáo dân ở Michigan	\$20.00
1 vị ân nhân ở Denver, Colorado	\$25.00
Anh Chị Bùi Nguyễn	\$20.00
Ông Bà Hoàng (Orange County)	\$40.00
Hai em Tiên Tường	\$20.00
1 vị ẩn danh ở Rigolesto	\$15.00
Bà Trần Công Thư ở Los Angeles	\$100.00
Bà Hời	\$50.00
1 Bác ở Mountain View	\$20.00
1 vị ẩn danh	\$20.00
1 vị ẩn danh	\$50.00
2 em Thuận Như	\$50.00
1 vị ẩn danh	\$10.00
1 vị ẩn danh	\$5.00
Ông Bà Hiệt	\$20.00
Anh Chị Phạm Chiến Mai	\$10.00
Anh Chị Vũ Hoa Hoan	\$20.00
1 vị ẩn danh ở Dina Court	\$50.00
Bà My	\$90.00
1 vị ẩn danh ở Collan Way	\$25.00
Ông Trần Bá Hiếu	\$20.00
1 vị ẩn danh	\$5.00
Anh Cảnh	\$5.00
Phan Nguyễn	\$10.00
Anh Chị Anh	\$15.00
Cộng Đoàn Công Giáo thuộc Giáo Xứ All Saint ở Colorado	\$100.00
Bỏ chung	\$766.26

Chúng tôi thay mặt toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chân thành cảm ơn sự ủng hộ của quý vị cho tuần báo Chính Nghĩa trong những năm tháng qua.

Chúng tôi không biết lấy gì để trả ơn lòng ưu ái của quý vị dành cho Cộng Đồng chúng tôi. Chúng tôi chỉ biết nguyện cầu xin Thiên Chúa và Mẹ Maria, Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, ban tràn đầy bình an xuống cho quý vị.

Chân thành cảm tạ quý vị.

Hãy đặt mua cuốn phim lịch sử:

ƯỚC MƠ GIÁO XỨ

do Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam thực hiện.

685 Singleton Rd.

San Jose, Ca 95111

ĐT (408) 224-8318

- ƯỚC MƠ GIÁO XỨ là hình ảnh của biến cố tôn giáo vĩ đại nhất trong năm 1986 về đòi hỏi thành lập Giáo Xứ Việt Nam trên đất Hoa Kỳ.
- ƯỚC MƠ GIÁO XỨ là hình ảnh của chính Quý vị đang làm lịch sử về vang cho dòng giống Tiên Rồng.
- ƯỚC MƠ GIÁO XỨ gồm những cảnh tượng độc đáo nhất trong lịch sử Giáo Hội mà cuộc đời Quý vị chắc chưa một lần trải qua.
- ƯỚC MƠ GIÁO XỨ gọi lại những hình ảnh yêu quý ngàn đời của Giáo Hội Mẹ Việt Nam: từ Thánh đường Hà Nội, Lavang, Saigon đến các vị lãnh đạo tôn giáo hiền hòa và đạo đức.

PHIẾU ĐẶT MUA CUỐN VIDEO “ƯỚC MƠ GIÁO XỨ”

- Tôi muốn mua ..... cuốn. Giá mỗi cuốn là \$ **15.00** ..... gồm cả thuế .

Ở xa xin trả thêm \$2.50 cước phí bưu điện .

- Đính kèm chi phiếu: \$ .....

- Xin gửi về địa chỉ của tôi: Họ và tên: .....

Địa chỉ: .....

Tel: .....

THÔNG CÁO

1. Về cuốn băng "ƯỚC MƠ GIÁO XỨ":

Cuốn băng đã được chính thức phát hành. Quý vị nào đã đặt mua xin hãy liên lạc với ông **LÊ VĂN Ý** để nhận băng.

Chúng tôi được biết một ít cuốn băng đã bị trục trặc kỹ thuật về hình ảnh cũng như âm thanh. Vậy nếu Quý vị không hài lòng về các khuyết điểm này, xin cũng liên lạc với ông Lê Văn Ý để đổi cuốn khác. Khi đổi, xin trả lại băng cũ và xuất trình biên nhận mua.

2. Ghi tên gia nhập Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam:

Mặc dầu Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam đã được LM Nguyễn Văn Tịnh sáng lập và phát triển, nhưng cho tới ngày Ngài rời khỏi San Jose, Cộng Đồng chưa có một căn bản pháp lý rõ ràng và vững chắc. Kể từ Tết Đinh Mão 1987 vừa qua, Cộng Đồng đã trở thành một hội bất vụ lợi theo đúng luật lệ của Tiểu Bang California, với một danh xưng được cầu chứng mà không có quan hay cá nhân nào dù đạo hay đời có quyền mạo nhận hay phản đối. Danh xưng đó là: "**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM**".

Bản Nội Quy của Cộng Đồng đã được soạn thảo và công bố trong tuần qua. Bản tóm lược nội quy cùng với quyền lợi của hội viên được công bố trong số báo này. Xin quý vị muốn gia nhập Cộng Đồng điền mẫu đơn (đính kèm) và hoàn lại ban tổ chức để các hoạt động của Cộng Đồng sớm được thành hình.

3. Về việc rửa tội:

Quý vị tân tòng hoặc quý phụ huynh có con em muốn rửa tội xin liên lạc với một trong các thành viên của Ủy Ban Mục Vụ sau đây:

- Ông Hà Duy Tiến	274-9514
- Ông Nguyễn Hữu Quỳnh	270-1836
- Ông Ngô Đình Trữ	365-1571
- Ông Trần Văn Cát	734-2686
- Ông Nguyễn Văn Trạch	(415) 964-5697

4. Sửa đổi vài chi tiết trong chương trình phụng vụ Mùa Phục Sinh:

Thế theo lời yêu cầu của các giáo dân, Ủy Ban Mục Vụ thay đổi một số giờ giấc trong chương trình phụng vụ như đã được thông báo trước đây. Kính xin Quý Vị theo dõi chương trình mới đăng trong số báo này.

CHƯƠNG TRÌNH PHỤNG VỤ THỨ BẢY TUẦN THÁNH VÀ CHÚA NHẬT PHỤC SINH

1. Thứ Bảy Tuần Thánh (18-4-1987):

- 8 giờ sáng: Ngắm 7 sự đau đớn Đức Mẹ tại Nhà Thờ Họ Đạo.
- 9:00 giờ sáng đến 5 giờ chiều : Hôn chân Chúa Giêsu tại Họ Đạo.
- 5 giờ chiều: *Viếng 14 Đấng Thánh Giá Trọng Thê Vả Ngắm Dầu Đanh Tại Họ Đạo.*
- 8 giờ 30 tối: Tham dự Thánh Lễ vọng Phục Sinh. tại nhà thờ Chính Tòa do ĐGM DuMaine chủ tế.

2. Chúa Nhật Phục Sinh (19-4-1987):

- 10 giờ sáng: Dự lễ Phục Sinh tại Nhà Thờ Chánh Tòa.
- 4 giờ chiều: Rước kiệu mừng Chúa Phục Sinh tại nhà thờ Họ Đạo.
- 5 giờ chiều: Đại tiệc mừng Chúa Phục Sinh tại Họ Đạo.
- 7 giờ chiều: Sinh hoạt thường lệ tại Họ Đạo.

XUNG TỘI

Nhằm tuân giữ luật chịu mình Thánh Chúa trong mùa Phục Sinh, các giáo dân đều có dịp dọn mình xung tội với các Linh Mục Việt Nam. Xin đến Họ Đạo để được hướng dẫn.

CỘNG-ĐOÀN CÔNG-GIAO VIỆT-NAM GIÁO XỨ ALL SAINT DENVER, COLORADO, HOA-KỲ

KÍNH GỬI :-

- GIÁO SƯ TRẦN-CÔNG-THIỆN, CHỦ-TỊCH BAN CHẤP-HÀNH CỘNG-ĐỒNG NVCTTD. SAN JOSE, CA.
- TIỀN-SĨ TRẦN-AN-BÀI, CHỦ-TỊCH ỦY BAN BẢO-VỆ CÔNG-LÝ VÀ HÒA-BÌNH SAN JOSE, CA.

Kính thưa Nhi Vi Chủ-Tịch ; Chúng tôi toàn-thể giáo-dân thuộc Công-Đoàn Công-Giao Việt-Nam Giáo Xứ ALL SAINT, Denver, Colorado xin kính gửi đến Quý Vi và toàn-thể Anh Chi Em trong Cộng-Đồng NVCTTD. San Jose lời chào mừng và chia sẻ sự VUI MỪNG LỚN LẠO nhân dịp Đại Thăng Vụ Ấn lịch-sử : Cộng-Đồng NVCTTD. San Jose ngày 03/4/87.

Thưa Quý Vi ; Biền-cổ đau thương xảy ra tại Quý Cộng-Đồng là một niềm đau xót không riêng cho Quý Cộng-Đồng mà còn là một niềm đau thương chung cho cả mọi giáo-dân Việt-Nam trên Lục-Địa Hoa-Kỳ và toàn trên Thế-Giới, chúng tôi hằng cầu-nguyện xin Chúa Thánh-Linh, hướng dẫn và biến cái lương tâm Đức Giám-Mục Pierre Du Maine (Giáo Phận San-Jose) để biết lắng nghe, chấp nhận Hai Thánh Nguyên chính dạng của Quý Cộng-Đồng hầu sớm đem lại sự an-bình.

Chúng tôi tin rằng với những cố-gang hy-sinh, chịu đựng đau khổ bằng sự kiên nhẫn và quyết tâm tranh-dấu, Cộng-Đồng Quý Vi sẽ đạt được sự thăng-lợi về-vang một ngày rất gần đây vì Thiên hữu mục, Trời có mắt, lương tâm lẽ phải và sự thật tinh-thần bác-ái Đạo Chúa phải được thể hiện trong biền-cổ vô cùng trong đại này, Cộng-Đồng Quý Vi sẽ TOÀN THẮNG. Công-Đoàn chúng tôi vẫn tiếp tục cầu-nguyện cho Cộng-Đồng Quý Vi và xin Quý Vi hãy cùng với chúng tôi chạy đến cung Thánh Cả Giuse, vì ngoài Đức Mẹ, ra, Thánh Cả Giuse là Đấng rất có quyền thế trước Tòa Chúa Ba Ngôi, chúng ta hãy chạy đến cung Ngã trong cơn gian nan này, chắc-chắn Ngã sẽ cứu bầu cho Quý Vi.

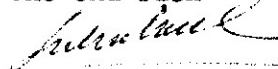
Cũng nhân dịp vui mừng này, Công-Đoàn chúng tôi kính gửi đến Quý Vi số tiền, nhỏ mọn là :- Một trăm mỹ-kim để ủng-hộ vào việc phát-hành Tuần, Báo CHÍNH-NGHĨA vì tiếng nói của Quý vi cần phải được nhiều người, nhiều giới biết đến và theo dõi trong biền-cổ, Lịch-sử này. Và gửi kèm thêm US.\$ 20 nữa kính xin Quý Vi gửi cho Công-Đoàn chúng tôi cuốn phim VIDEO do Quý Cộng-Đồng thực hiện.

Một lần nữa xin Quý Vi chuyển lời thăm hỏi chân thành, và thăm-thiết nhất tới tất cả Quý Anh Chi, Em thuộc Quý Cộng-Đồng, chúng tôi vẫn tiếp-tục cầu-nguyện xin Thiên Chúa toàn-năng, Đức Mẹ là Nữ-Vương các Thánh Tử-Đạo, và Thánh Cả Giuse ban cho hết, thấy mọi, Anh Chi Em được thêm tinh-thần hăng-hái, đoàn-kết nhất trí để cùng chung lo mớ-mang Nước Chúa.

Kính chào Quý Vi trong tinh Huynh-Đệ Chúa Kitô.

TM. BAN CHẤP-HÀNH CỘNG-ĐOÀN

Phó Chủ-Tịch

HOANG-NHƯ-KIM

Chuyện Bên Lề

LTS. Trong những số Chính Nghĩa gần đây có mục Tin Đồn Thực, gồm những tin tức có giá trị và đúng sự thực chứ không phải tin đồn nhằm không đáng tin. Tin đồn này được quan sát viên của Chính Nghĩa góp nhặt qua các câu chuyện của giáo dân kể cho nhau nghe trong phiên họp hằng đêm hay qua đường dây điện thoại. Thể theo lời đề nghị của nhiều độc giả chúng tôi đổi tên mục này trở thành **CHUYỆN BÊN LỀ** để tăng phần hấp dẫn và chính xác. Xin quý độc giả theo dõi.

- Hôm nay, thứ sáu Tuần Thánh, ngày Chúa Cứu Thế chịu tử nạn cách đây 1954 năm. Vụ án lịch sử này nêu lên một sự kiện quan trọng là dân chúng thương mến hoan hô, đón rước Chúa vào thành Gierusalem nhưng đó cũng là lúc các giới chức giáo quyền họp lại tìm mưu giết Chúa. Họ muốn giết Chúa vì Chúa đã dám nói thẳng về thái độ câu nệ và giả hình của họ. Vì kiêu căng ganh tỵ họ không muốn thay đổi tư tưởng, không muốn nhìn nhận Ngài là Đấng Cứu Thế, và cố tình vận động cho Ngài một bản án tử hình bất chấp lòng ngưỡng mộ của dân chúng đối với Ngài.

Từ chuyện ngày xưa giáo dân Họ Đạo bàn sang câu chuyện ngày nay, cái mà họ gọi là “Vấn đề của chúng ta”.

LÒNG DÂN

- Giáo dân kể rằng từ ngày về cai quản giáo phận San Jose, Đức Giám Mục DuMaine lập lại nhiều lần điệp khúc: “Tôi yêu dân tôi, tôi lo cho giáo hữu của tôi”, song Ngài không bao giờ đến với dân và hỏi họ muốn gì. Các nhà cai trị từ cổ chí kim thường tuyên bố ý dân là quan trọng song đa số lại muốn dân theo ý mình. Vì tự coi là cha mẹ dân, trong tay có sẵn quyền thế và một lực lượng gia nô, nên các Đấng Bề Trên hay bảo thủ ý kiến, và không ngần ngại dùng quyền lực đàn áp để dân phải vâng phục.

- Giáo dân kể rằng lòng dân Việt Nam được các nịnh thần báo cáo sai lạc nên Bề Trên ước tính không đúng; do đó thay vì thỏa mãn nhu cầu cho dân được yên, lại chọc dân thêm giận. Dĩ nhiên, nịnh thần phải tìm đúng chỗ ngứa của Bề Trên để

gãi. Bề Trên muốn cho thanh thiếu niên hội nhập vào các giáo xứ địa phương, mình phải nhận xét rằng giới trẻ Việt Nam ngày nay không còn muốn biết đến quê hương; ca ngợi chính sách hội nhập là sáng suốt thì Bề Trên mới thương và trọng dụng; mình phải ăn theo thuở, ở theo thời mới có cơ hội vinh thân.

- Giáo dân kể rằng người công giáo Việt Nam rất mộ đạo, có truyền thống kính trọng hàng giáo phẩm song không đến độ mù quáng, không phân biệt phải trái, bán rẻ lương tâm để chấp nhận hành vi vô liêm sỉ và phản đạo đức. Chính các bà cụ già thật thà, chất phát đã có sáng kiến lập hàng rào ngăn cản không cho cha Dương bước vào phòng LM Chính xứ, vào trưa ngày 21 tháng 7, 86. Trước lời đe dọa của cảnh sát, họ đồng ý vào tù chứ không chịu mở lối cho Cha Dương. Vào buổi chiều cùng ngày, hằng đoàn người tự động đổ xô ra chặn không cho xe cha Dương vào cổng Họ Đạo. Cảnh sát đã bố trí tại Họ Đạo trước giờ Cha Dương tới với sự hiện diện của trưởng ban, an ninh và tình báo. Chắc chắn cảnh sát biết rõ rằng không có cá nhân nào xúi giục giáo dân làm như vậy mà là chính lương tri của họ thúc đẩy. Tòa giám mục và cha Dương phải thấy đó là lòng dân.

- Giáo dân kể rằng lòng dân đã bật ra thành tiếng “Yes, Personal Parish” và “No, Fr. Duong” trong nhiều dịp và cho tới nay, trong hàng ngàn người phát biểu như vậy, chưa thấy ai nói rằng họ bị xúi giục hay không ý thức việc họ đã làm. Chỉ những kẻ khinh rẻ trình độ hiểu biết của giáo dân, hay cố tình tránh né sự thật mới ngụy biện như thế.

- Giáo dân kể rằng trong Thánh Lễ và sau Thánh Lễ làm phép dầu ngày thứ ba, 7 tháng 4, 87, Đức

Cha Pierre DuMaine đã nghe được tiếng nói của dân, phát xuất từ đáy lòng của những người phụ nữ chân yếu tay mềm. Một cô gái đã nói với Đức Cha vài lời trước khi chịu Lễ. Một bà đứng tuổi đã tự động đi lòng kiếm Đức Cha sau Thánh Lễ, và câu luôn cổ Ngài để nói cho lọt vào tai của Bề Trên những lời tâm huyết. Dĩ nhiên, những lời này không làm Đức Cha vui nhưng chắc chắn sẽ làm Ngài suy nghĩ suốt đêm hoặc suốt đời!

NHÂN TÌNH THẾ THÁI

- Giáo dân kể rằng trước khi bước vào Tuần Thánh, LM Giuse Nguyễn Văn Tịnh, từ Tây Đức biên thư đề ngày 28 tháng 3, 87, cho Cha Phaolô Lưu Đình Dương, với những lời lẽ thật khiêm nhường và xin được sự tha thứ.
- Giáo dân kể rằng đọc được thư Cha Tịnh xin lỗi, Cha Dương mừng quá vội trao cho đàn em phổ biến nguyên văn trên tờ Tín Hữu vừa được hồi sinh. Tuy nhiên, đối với những người có sinh hoạt với Cộng đồng, những lời nhận lỗi của Cha Tịnh lại trở thành một sự xác nhận tội trạng của Cha Dương mà nguyên nhân sâu xa là sự bất mãn của Cha Dương đối với Cha Tịnh ngay từ những ngày đầu và đã bỏ Cộng đồng, ‘đi làm Phó Xứ Mỹ’
- Giáo dân kể rằng Cha Tịnh nhận lỗi cho rằng vì Ngài đã không giao trách nhiệm và công việc quan trọng cho Cha Dương, không yêu cầu Ban Chấp Hành mời ngài đến tham dự các phiên họp, nên có thể làm Ngài bất mãn, bỏ đi. Thế nhưng, Cha Tịnh không hiểu được rằng Cha Dương không muốn thi hành công tác được giao phó vì Ngài chưa phải là “cha Phó”. Cha Tịnh xin lỗi vì đã nghi ngờ Cha Dương chống phá mình và cộng đồng. Giáo dân không thể làm như Cha Tịnh vì họ có bằng chứng về các hành vi kể trên của Cha Dương.
- Giáo dân kể rằng Cha Tịnh đã nhận những lỗi mà Ngài không phạm, xin lỗi người làm khổ mình, thì vinh cho ai và nhục cho ai? Cha Tịnh ân hận là Ngài không cố gắng đủ để thuyết phục Ban Chấp Hành và giáo dân chấp nhận Cha Dương. Cha Dương có thể hài lòng về lời xin lỗi này song giáo dân Họ Đạo nghĩ rằng Cha Tịnh đã làm hết bốn phận. Cha đã nói trực tiếp, Cha đã gửi thư nhiều lần cho nhiều người nài nỉ mọi người hãy vâng phục Đức Giám Mục. Tuy nhiên giáo dân biết chắc rằng trước lương tâm, Ngài không thể đổi đen thành trắng. Ngài chưa bao giờ chỉ trích hay nói xấu cha Dương nhưng Ngài không thể bảo

“Cha Dương tốt và xứng đáng”. Ngài khuyên giáo dân vâng phục vì Đức Giám Mục chịu hoàn toàn trách nhiệm trước Thiên Chúa nhưng giáo dân lại có lý lẽ riêng trước lương tâm của mình.

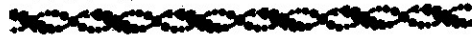
- Giáo dân kể rằng sau khi viết thư nhiều lần mà giáo dân không nghe, Cha Tịnh đã quyết định trở về San Jose vận động, nhưng Tòa Giám Mục cấm không cho Ngài bước chân vào giáo phận San Jose. Đây cũng là hậu quả của những lời báo cáo sai lạc, hành vi đố kỵ do ác tâm hay đầu óc bệnh hoạn của nhiều người quyết tâm chịu đấm ăn xôi. Trước đây, có tin đồn cho rằng Tòa Giám Mục không muốn Cha Tịnh trở lại San Jose, nhưng nay thì sự thật đã rõ.
- Giáo dân kể rằng lá thư xin lỗi của Cha Tịnh chỉ làm cho Ngài thêm trọn lành trước mặt Chúa. Tuy nhiên, đối với giáo dân Ngài phải làm một cái gì để giúp đỡ họ. Theo lương tâm của một Linh mục, với tư cách một người biết rõ lòng dân và tư cách của một số lớn linh mục, trong đó có cha Dương. Ngài có thể viết cho Đức Cha Pierre DuMaine, trình bày tất cả sự thật và yêu cầu Đức Cha xét lại quyết định của mình. Ngài đã hy sinh bản thân của Ngài song Ngài phải cố gắng mang lại “Công Lý và Hòa Bình” cho giáo dân Họ Đạo đang âm thầm ngưỡng mộ và thương mến Ngài.

QUAN SÁT VIÊN

TIẾP THU

Bạch Phượng

Tan sở, Luồn vội vã lái xe thẳng tới nhà ông bà Nê. Hôm nay chiều thứ sáu, có buổi họp quan trọng, sáng sớm ông Nê gọi điện thoại vào sở báo như vậy.

Đến nơi, mọi người đã tề tựu đông đủ. Cha Phong, Cha Ty, Cha Nhi ngồi ở một góc bàn đang rì rào to nhỏ. Máy ông Chủ tịch nói cười vui vẻ ngoài phòng khách. Các bà cũng ồn ào không kém. Luồn cúi xuống, khúm núm chào 3 Cha rồi hỏi:

— Thưa các Cha, hôm nay có tin tức gì quan trọng không ạ?

Cha Phong tươi tỉnh:

— Có chứ, tin hôm nay sốt dẻo lắm. Anh Luồn khỏe không?

— Dạ con khỏe lắm Cha ạ.

— Anh làm ơn gọi tất cả ra phòng khách, mình bắt đầu họp đi thôi.

Ai cũng hớn hờ, chắc phải có tin gì lợi thế lắm.

Như thường lệ, Cha Phong ngồi giữa, Chánh xứ mà. Cha Ty ngồi bên phải, phía trái là cha Nhi. Cha Ty liếc mắt nhìn mọi người, rồi lên tiếng:

— Trước hết, tôi xin báo với các ông bà một tin mừng, là còn 2 tuần lễ nữa chúng ta sẽ trở về tái chiếm Họ Đạo.

Ngưng một lúc để dò phản ứng từ mọi phía. Cha thấy mọi người nín thở, bất động. Biết họ đang lo lắng, vì đây là một công tác ngoài ý định của mọi người. Trước đây đôi ba lần cũng có người bàn tới chuyện này, nhưng chỉ đánh trống mồm thôi, chứ chưa hề dám làm gì. Lời nói đi đôi với hành động là điều khó khăn, Cha Ty tiếp:

— ĐGM đã chính thức nộp đơn kiện để đuổi phe tranh đấu ra khỏi Họ Đạo. Phiên tòa sẽ được xử vào ngày 3 tháng 4 tới đây. Khoảng 12 giờ trưa là kết thúc. Và chúng ta có nhiệm vụ phải coi sóc trung tâm từ lúc đó.

Cha dứt lời, tiếng bàn tán trở nên ồn ào. Những khuôn mặt lo lắng ban nãy giờ lại vui vẻ hơn ai hết.

Cha Phong yêu cầu mọi người im lặng để Cha nói:

— Thưa các ông bà, đây là một việc quan trọng, chúng ta phải có một kế hoạch chu đáo. Tôi đề nghị chúng ta hãy thành lập Ủy Ban Tiếp Thu Họ Đạo.

Mọi người vỗ tay vang rền. Tiếng cười nói, hoan nghênh nhiệt liệt. Chỉ riêng 3 ông Chủ tịch của 3 hội đồng mà cha Phong đã thành lập mấy tháng trước đây có vẻ hơi sượng sùng, họ nhìn nhau và tự thắc mắc. Không hiểu ai sẽ giữ chức Chủ tịch của Ủy Ban mới này? Giá lúc trước đừng giành những cái ghế chủ tịch ấy thì bây giờ được món bở này rồi. Uống thật, công trình hoạt động mấy tháng nay mà bây giờ để kẻ khác hớt tay trên! Một người có thể kiêm hai chức chủ tịch liền một lúc không? Họ thắc mắc là phải, chức chủ tịch Ủy Ban Tiếp Thu Họ Đạo hấp dẫn quá mà. Mỗi lần đưa ra một ủy ban mới thì cái đề tài sôi nổi nhất là ai sẽ nắm giữ chức chủ tịch. Mọi người trong phòng này đều hiểu như vậy. Tiếng vỗ tay vẫn dần. Một bà cụ ở góc phòng đưa tay lên xin góp ý kiến:

— Thưa ba cha, con nói thế này không phải, xin ba cha thứ “nổi”, nhớ mà ĐGM thua thì “nằm” sao?

Bao nhiêu cặp mắt đổ dồn về phía bà cụ. Ông lão ngồi bên cạnh kéo bà ngồi xuống:

— Sao lại nói như vậy? Khùng à!

— Thì...

— Thì cái con khỉ, không biết thì im mồm đi.

Mọi người nhôn nhao lên:

— Bà cụ già lắm lắm quá!

— ĐGM làm sao thua được, đừng lo cụ ơi!

Cha Phong lên tiếng:

— Tôi đảm bảo với tất cả mọi người là ĐGM sẽ thắng, vì tất cả mọi tài sản trong địa phận này đều thuộc quyền sở hữu của ĐGM. Vậy công việc của chúng ta bây giờ là bầu ra một ủy ban để tiếp thu,

chứ đừng bàn kẻ thắng người thua, vì không thể nào phe ta thua được. Xin tất cả khẩn trương.

Luồn biết đây là một dịp tốt, hấn đứng lên, giơ tay và nói lớn:

— Tôi xin có ý kiến.

— Xin mọi người im lặng để anh Luồn có ý kiến.

Luồn nói:

— Thưa ba cha, thưa quý vị, con dám cả quyết một trăm phần trăm là chủ quyền của Họ Đạo sẽ thuộc về tay ĐGM. Vì theo luật địa ốc, người nào đứng chủ quyền trên giấy tờ thì người đó làm chủ. Và theo luật của Cali hiện thời, người chủ nhà có quyền đuổi những người chiếm ngụ bất hợp pháp ra khỏi nhà mình. Còn về việc tiếp thu. Chúng ta phải có một ủy ban hùng mạnh. Các thanh niên lực lưỡng làm tiền đạo để đối phó với những bất trắc có thể xảy ra, các ông bà lớn tuổi sẽ là những thành phần nòng cốt trong việc quản thủ Họ Đạo. Chúng ta phải hội ý kế hoạch kể từ hôm nay, không thể đình trệ được nữa. Tôi khẩn khoản xin mọi người hợp tác để chúng ta làm tròn nghĩa vụ mà bề trên đã chỉ thị.

Luồn dứt lời, tiếng vỗ tay lại vang lên. Không ngờ hôm nay hấn ăn nói rành mạch và ngon lành như thế. Phía trên, cha Phong, cha Ty và cha Nhi chụm đầu vào thì thảo một lúc. Cha Nhi lên tiếng:

— Tôi đề nghị để anh Luồn giữ chức chủ tịch Ủy Ban Tiếp Thu Họ Đạo. Rồi Cha hướng về phía Luồn, mỉm cười:

— Xin anh nhận cho.

Như mở cờ trong bụng, Luồn đứng lên:

— Ba cha và quý vị đã trao phó thật tình con không dám từ chối.

Mọi người càng vỗ tay lớn hơn. Ba ông chủ tịch cũ không vỗ tay, nét mặt họ đăm chiêu, họ gật gù cười hấy. Bỗng ông Bất chủ tịch nhóm Nhân Dân Thâm Lặng đứng lên đưa ý kiến:

— Theo thông lệ từ xưa đến nay, tôi đề nghị là chúng ta hãy bầu ra một ông Chủ tịch, chứ đừng chỉ định như vậy e không công bằng.

Tiếng một thanh niên cầu nhàu:

— Ăn cái giải gì trong cái chức này mà bầu với bán.

Số đông người không đồng ý với thanh niên ấy, họ ngoái cổ nhìn quanh để xem thanh niên đó là ai. Ông Chiến chủ tịch Hội Nhân Dân Hòa Đồng đứng lên:

— Vâng, tôi xin đồng ý với ông chủ tịch Bất, chúng ta nên bầu ra một vị chủ tịch.

Ông Ngà chủ tịch Lực Lượng Võ trang đang

cậm cụi ghi chép, cũng ngẩng đầu lên:

— Xin bỏ phiếu kín đi ạ. Những người có chức vụ cũ rồi có được ra ứng cử kỳ này không? Xin ba cha cho biết ý kiến.

Chưa Cha nào kịp trả lời thì đã có vài người phản đối:

— Có rồi thì thôi, nhường người khác đi chứ!

— Máy ông chủ tịch cũ ú ớ quá, làm việc chả đâu vào đâu cả, để anh em khác đi.

— Người nào hăng say một tí, vì quyền lợi chung, xin đừng vì chức tước.

Buổi họp ồn ào như mỗ bò. Cha Phong phải mấy lần đập mạnh cuốn sổ tay xuống mặt bàn yêu cầu mọi người giữ trật tự. Họ bàn tán khá lâu. Cuộc bầu cử càng trở nên sôi nổi, vì có tới 5 ứng cử viên. Rốt cuộc, chức chủ tịch Ủy ban Tiếp thu Họ Đạo cũng lọt vào tay Phạm Văn Luồn.

Luồn được trao cho danh sách các cán bộ nòng cốt để hấn chọn lựa phó chủ tịch và các ủy viên. Sau hơn 2 tiếng đồng hồ bàn thảo các mưu kế để tiếp thu và quản thủ Họ Đạo, buổi họp được kết thúc trong bầu không khí thật hồ hởi. Hầu hết mọi người đều nhìn ông chủ tịch mới với cặp mắt nể phục, ngoại trừ một số tỏ vẻ hơi ghen tỵ với Luồn.

Sáng hôm sau, người ta thấy vợ chồng Luồn cùng với thằng con trai lớn 13 tuổi tất tưởi ngoài chợ trời khuôn về mấy chục cái ghế sắt cũ đủ màu. Chợ trời Mỹ tệt thật. Bán đồ cũ cộc cạch quá, chả bộ ghế nào ra hồn. Nhưng bản tính Luồn dễ dãi, hấn nói với vợ con:

— Không sao, mình xài tạm ấy mà. Mai mốt tiếp thu xong thì thiếu gì. Cha Tổng quản liệt kê trong đơn kiện mấy trăm cái ghế sắt ở Họ Đạo cơ mà.

Vợ gã đang cật lực xếp ghế cũng phải ngừng tay:

— Máy cái nồi lớn để nấu phở có ghi vào không?

— Chắc là có, để gì mà thiếu một món, lật vật chứ tiền không đấy.

Những cái ghế sắt cũ kỹ được xếp đầy phòng khách nhà Luồn.

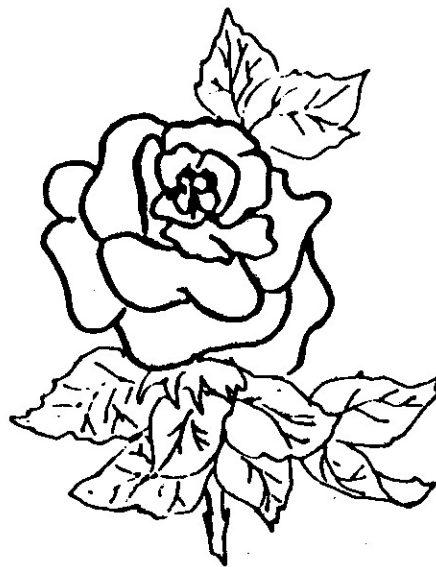
Suốt 2 tuần lễ, tối nào Ủy Ban Tiếp Thu cũng nhóm họp tại nhà Luồn. Hấn niềm nở với tất cả mọi người. Hấn hoạt động đặc lực hơn bao giờ hết. Vì hấn biết mọi người đã chọn đúng người trong chức vụ chủ tịch. Và chương trình tiếp thu vĩ đại được hoạch định thật chu đáo.

Sáng ngày 3 tháng 4, trong lúc các giáo dân Họ Đạo lũ lượt kéo nhau ra tòa, thì Ủy Ban Tiếp Thu đã có mặt đầy đủ ở nhà thờ cha Nhi gần Họ Đạo. Ủy Ban kiểm thảo lại tất cả những gì phải thực thi trong ngày hôm nay. Họ cũng không quên cử ông Phó Ban Tiếp Thu theo dõi tin tức ngay tại tòa án. Các thanh niên trong nhóm tiên đạo đều ở trong tư thế sẵn sàng. Các ông có nhiệm vụ tu bổ lại nguyên đường. Các bà phụ trách vườn tược và khu nhà bếp. Ban thiếu nhi lo việc chần chĩnh lại các phòng học. Họ phân chia từng nhóm để canh giữ ngày đêm phòng hờ chuyện không may có thể xảy ra. Nhưng quan trọng hơn cả vẫn là nhóm trong Ủy ban Tiếp thu. Nhóm này có nhiệm vụ kiểm kê mọi tài sản của Họ Đạo, báo cáo lên cha Tổng quản địa phận và cha chánh xứ Phong những gì hư hại, mất mát để còn làm thủ tục nhờ tòa đòi bồi thường thêm. Tài sản của tòa giám mục mà, Giáo dân có tư cách gì mà rở vô được. Tù cả đám.

Cha Phong, Cha Ty, Cha Nhi, Luồn và những cán bộ nòng cốt họp kín trong phòng. Cha phát ngôn viên của địa phận đại diện tòa giám mục trong phiên tòa này. Để tranh thủ thời gian, kết quả phiên tòa sẽ được cha báo cáo về bằng điện thoại. Mọi người hồi hộp đợi chờ. Ai nấy đều mệt

bở hơi tai, tập dượt từ sáng đến giờ còn gì! Mười hai giờ trưa rồi mà cái điện thoại không chịu “reng” lên một tiếng. Vụ xử đơn giản quá. Luật sư chỉ chứng minh rằng Tòa Giám Mục là chủ quyền Họ Đạo, giấy tờ rành rành ra đấy rồi. Ông Chánh án cũng chả cần dài giòng cho mệt xác, chỉ phán rằng Trung Tâm Họ Đạo do ĐGM đứng tên làm chủ quyền, các giáo dân phải khấn gó ra đi. Thế thôi. Ngán gọn nhưng đầy đủ và phải lý. Hay thắng rồi, mừng quá, cha phát ngôn viên quên phêng ngay đi không gọi điện thoại về ?

Nóng lòng, Luồn đứng ngồi không yên, đi đi lại lại. Hấn vén màn cửa sổ, bên ngoài số người vẫn đầy đủ. Họ tùm 5 tùm 3 ở dưới gốc cây hoặc bên vỉa hè để che nắng. Họ cũng nóng lòng không ít. Phần đông đã xin nghỉ làm, một số khác lại xin nghỉ phép thường niên cả tuần để dành thời giờ trong việc tiếp thu này. Nhiều việc lắm, tiếp thu xong, rồi tu bổ lại cho đẹp mắt để cuối tuần còn mở tiệc ăn mừng chiến thắng, đón ĐGM và cha chánh xứ về Họ Đạo.

Từ ngoài, chiếc xe hơi lù lù đâm thẳng tới cửa phòng họp. Ông phó chủ tịch Ủy Ban Tiếp Thu lật đặt bước ra khỏi xe. Mọi người dồn về phía ấy, ông phó hối hả đóng sập cánh cửa phòng họp lại. Ông hớn hớn:

— Cha ơi mình thua rồi!

Cha Phong đứng bật dậy:

— Nói sao, thua cái gì?

— Thì phiên tòa ấy, ông Chánh án bác đơn của ĐGM.

— Sao lại có chuyện đó được, chắc chắn không?

Ông Phó chán nản, ngồi xuống và gật đầu:

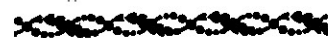
— Chắc chắn.

Tin sét đánh làm mọi người trong phòng bàng hoàng và tức tối. Cha Phong yêu cầu giữ kín chuyện này. Cha mở cửa, mọi người đang chen lấn để hóng tin. Gượng nở nụ cười nhạt bất hủ, cha nói:

— Xin tất cả chú ý, luật sư của tòa giám mục đã làm giấy tờ sai, vụ án được đình lại một thời gian nữa. Chúng ta cứ bình tĩnh trở về nhà, chắc chắn kỳ tới ĐGM sẽ thắng.

Cũng lúc ấy, tại Trung Tâm Công Giáo, giáo dân Họ Đạo đang cùng nhau đọc lời nguyện tạ ơn.

Vợ chồng Luồn lại có thêm nghề tay trái ngoài chợ trời: bán ghế sắt cũ.

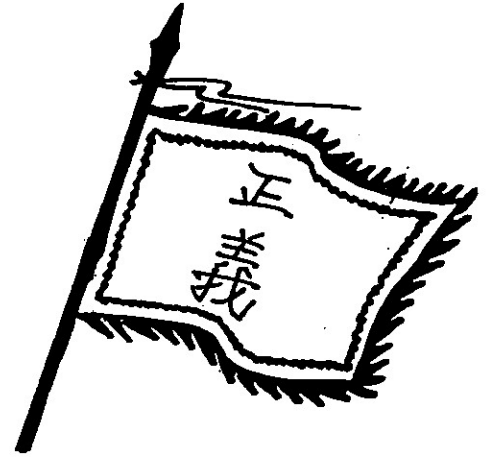

THỜI KỶ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỶ KHÁNG CHIẾN: ĐÊM TRUYỀN DẦU.

Sau khi quan Án Sát của vương quốc Thế Trần bác đơn kiện trục xuất của Triều đình, Doanh Tuấn Giáo bắt đầu sửa sang Doanh phủ và Nguyễn đường để chuẩn bị cho những ngày đại lễ sắp đến. Theo lịch Thiên Giáo, tuần lễ từ ngày 12 đến 19 tháng 4 năm Đinh Mão 1987 được gọi là Tuần Khổ Nạn, ghi nhớ cuộc hy sinh cao cả của Thiên Sai Giáo Chủ. Trong suốt tuần lễ đó, toàn thể tín đồ Thiên Giáo trên khắp hoàn cầu tổ chức các cuộc lễ long trọng, tưởng niệm đến những ngày cuối đời của vị Giáo Chủ. Theo truyền thống và luật lệ của Thiên Giáo, vị Hoàng đế đang cai trị vương quốc sẽ về Đền thờ Vương quốc để chủ sự các nghi lễ trong tuần lễ đặc biệt này. Tuần Khổ Nạn của năm Đinh Mão 1987, lần đầu tiên sau 6 năm trị vì Hồ Sinh, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma bị bắt buộc phải đối diện với hậu quả của chính sách cai trị kỳ lạ của ông: đó là vấn đề Doanh Tuấn Giáo.

Trước hết, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình cho thâm thập tất cả tin tức về các cuộc tế tự của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma tại Đền thờ Vương Quốc. Sau đó, những thủ lĩnh của nhóm đã bàn định kế hoạch tham dự các cuộc tế kể trên. Để giúp Hoàng đế Thạch Đỗ Ma có cơ hội khởi phải đối diện với nhóm dân chống đối, chính Doanh Tuấn Giáo đã thảo sớ van xin ông mở lại các cuộc tế tự cho họ tại Doanh phủ, nhưng ông đã lạnh lùng khước từ. Chẳng những đã khước từ, ông lại còn cố tình khiêu khích nhóm Chân Lý Thái Bình và dự định đưa họ vào bẫy.

Chiếc bẫy được ông giăng ra vào đêm mùng 7 tháng 4 năm Đinh Mão 1987. Hôm ấy tất cả các quan Thất phẩm của Hồ Sinh qui tụ về kinh đô để tham dự cuộc tế có tên là Truyền Dầu. Mặc dầu đã nhận được sớ khuyến cáo của Giáo học Thiên Trang, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma vẫn cho phép Tổng trấn Lộ Dung về Đền thờ Vương quốc để tế tự với ông. Trong sớ khuyến cáo, Giáo học Thiên Trang đã đưa ra lý do là việc xuất hiện của Tổng trấn Lộ Dung sẽ đưa đến tình trạng bất an cho cuộc tế. Dựa vào điều đó, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma cố tình khiêu khích nhóm chống đối bằng cách để Lộ Dung tiến lên Chánh Điện, đồng tế tự với ông. Theo ông, việc Lộ Dung xuất hiện tại Đền thờ Vương quốc đêm hôm ấy chứng tỏ hai điều: Thứ nhất, ông muốn phô trương uy quyền của một vị Hoàng đế có toàn quyền sinh sát, không hề nao núng trước bất cứ sự chống đối nào. Thứ hai, nếu nhóm Chân Lý Thái Bình có gây nên những sự rối loạn trong buổi tế, các quan Thất phẩm của Hồ Sinh sẽ có dịp mục kích tận mắt những hành động của họ, và chính các quan này sẽ là phương tiện truyền thông hữu hiệu của Triều đình trong việc lèo lái công luận Hồ Sinh chống lại cuộc đấu tranh của người Hoài Quốc. Biết được sự tính toán của Triều đình, Bang Phòng Thủ Chân Lý Thái Bình quyết định thay đổi toàn bộ kế hoạch vào giờ chót. Dân chúng Hoài Quốc tham dự cuộc tế trong sự ôn hòa mặc dầu không khí căng thẳng vẫn bao trùm bên trong lẫn bên ngoài Đền thờ do sự xuất hiện của đám quân Cảnh Bị của vương quốc Thế Trần đã được Triều đình gọi đến tăng viện.

Tục truyền rằng ngay sau buổi tế, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma lại rơi vào chiếc bẫy do chính ông giăng ra. Lý do là vì quá uất ức bởi thái độ khiêu khích của ông, dân chúng của Doanh Tuấn Giáo kéo đến vây chặt Dinh Tổng trấn, nơi ông và Tổng trấn Lộ Dung thay đổi phẩm phục tế tự. Họ hò hét đòi diện kiến với ông và Lộ Dung. Một số cao thủ của Chân Lý Thái Bình dùng khẩu chưởng và thuật Sát Nhĩ Truyền Thanh với trên 10 thành công lực chuyển âm thanh như bão táp vào dinh phủ. Luồng âm thanh như sấm dậy, xuyên qua bức tường gạch, làm rung chuyển các cửa sổ bằng kính và lọt sâu vào bên trong. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma và Lộ Dung đang thay phẩm phục, vô tình không kịp đề phòng, bị những luồng âm thanh với sức mạnh kinh hồn xoáy thốc vào màng nhĩ. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma công lực tương đối thâm hậu nên vội ngồi xuống chiếc ghế gần đây vận nội công chống đỡ. Trái lại, Tổng trấn Lộ Dung với nội lực còn kém cộng thêm nỗi sợ sệt trong suốt cuộc tế, bị luồng kinh lực xô ngã vào góc phòng. Hai lỗ tai ông đau nhức như bị dùi nhọn chọc thủng. Ông cố gắng điều hòa hơi thở, hô hấp cấp thời cho máu tiếp tục chảy lên đầu. Nhưng sự kinh hãi làm cho máu chỉ lưu thông từ tim lên đến cổ rồi tức tốc vòng trở xuống khiến mặt mày ông tái mét, xám ngoát. Ông thều thào gọi tên thủ hạ tâm phúc đang lấp ló ngoài cửa phòng. Nhìn qua cửa sổ, ông thấy lỗ nhỏ vô số bóng đen của Chân Lý Thái Bình. Ông khiếp hãi, tưởng tượng đến đám người đang giận dữ ngoài kia cùng lúc ủa vào như thác lũ. Tay chân ông lạnh ngắt vì sợ. Mồ hôi vã ra, mắt ông hoa lên. Tim ông càng lúc càng đập mạnh như muốn nhảy vọt ra ngoài. Trước khi cơn sợ hãi lên đến mức tuyệt đỉnh, đưa ông vào trạng thái hôn mê, ông còn thoáng thấy tờ lịch ghi ngày 7 tháng 4 năm Đinh Mão 1987. Ông chép miệng tiếc nuối: “Nếu có mệnh hệ nào thì cuộc đời của ta quả là ngắn ngủi. Chưa được nửa đoạn đường...”

Khoảnh khắc sau đó, trong lúc Lộ Dung còn đang nằm bất động như một xác chết ở gian phòng bên cạnh, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma rón rén vén rèm nhìn ra ngoài. Đoàn người chống đối đã rút đi hết, trả lại khung cảnh tĩnh mịch trống vắng. Ông gấp rút sửa lại cân đai áo mào, len lên hé cửa bước ra ngoài. Vài tên quân Cảnh Bị đang đứng gác ở góc sân vội rảo bước theo sau. Ánh trăng thượng tuần yếu ớt bị che lấp bởi những tàng cây rậm rạp tạo nên những khoảng tối âm u. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma vẫn còn sợ hãi về Âm Thanh Trận của Doanh Tuấn Giáo. Lần thứ hai trong đời, ông có dịp đối

diện với trận thế khủng khiếp ấy. Lần thứ nhất tại Đền thờ Đồng Tâm những người chống đối cũng đã dùng Âm Thanh Trận kinh dị, cố hủy diệt buổi Lễ Trao Gươm cho Lộ Dung. Hôm ấy, may nhờ có bầy khuyến ngao hung dữ và đoàn quân Cảnh Bị hùng hậu nên ông mới thoát hiểm.

Hoàng đế Thạch Đỗ Ma cố gắng đi thật nhanh, khoảng cách từ Dinh Tổng trấn đến cổng lớn không là bao, nhưng nỗi lo sợ làm ông có cảm tưởng đoạn đường dài như vô tận. Vừa băng ngang khúc quanh nhỏ hẹp ở đầu sân, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma chỉ kịp nghe thấy một tiếng lanh lảnh đến rợn người. Một bóng đen nhỏ thỏ không biết từ lâu, bất thình lình phóng sạt lại bên cạnh ông. Trong nháy mắt, cổ tay của ông đã bị bóng đen khóa chặt, đau điếng như kẹp sắt. Dưới ánh sáng trăng mờ mờ, ông thoáng nhận ra đó là một phụ nữ Hoài Quốc. Thân pháp của bà thật nhanh nhẹn. Gương mặt tuy không lộ vẻ giận dữ nhưng thể hiện một điều gì thật cương quyết. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma trong lúc bất ngờ, bàng hoàng, cảm thấy tứ chi bủn rủn. Người thiếu phụ Hoài Quốc sau khi khóa chặt cổ tay của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma theo thế “Cầm Nã Thủ”, bà bắt đầu dùng “Tra Vấn Pháp” về hai thỉnh nguyện của Doanh Tuấn Giáo. Hai lỗ tai của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma vừa mới trở lại bình thường khoảnh khắc trước đó, giờ lại bị luồng âm thanh của “Tra Vấn Pháp” xoáy thốc vào. Phản ứng tự nhiên, ông hơi ngã đầu về phía sau, tránh luồng âm thanh chát chúa, đồng thời giở “Hứa Đại Pháp” để hóa giải. “Hứa Đại Pháp” là thế võ mà ông đã dày công tập luyện từ lâu, được sử dụng vào những trường hợp nguy kịch nhất. Với thế võ này, giọng nói của ông trở nên ngọt ngào, mềm mỏng, cốt để xoa dịu cơn nóng giận của địch thủ.

Lúc bấy giờ những tên cảnh bị cũng đã đứng vây quanh hai người. Vì thân pháp của người thiếu phụ Hoài Quốc quá đối lạnh lẽo nên chúng không kịp trở tay. Chúng loay hoay không biết làm thế

nào để giải cứu cho Hoàng đế Thạch Đỗ Ma. Người thiếu phụ Hoài Quốc thấy Hoàng đế Thạch Đỗ Ma tránh né vấn đề bằng thế “Hứa Đại Pháp” liền nổi giận. Bà đã có kinh nghiệm quá nhiều về thế né đòn quen thuộc của vị Hoàng đế Hồ Sinh. Lập tức, bà quyết định áp đảo Hoàng đế Thạch Đỗ Ma thêm nữa. Bà nhún chân tung người lên cao, hai tay ôm ngang cổ Hoàng đế Thạch Đỗ Ma trong thế “Tri kỷ trùng phùng” Đây là thế đánh lợi hại, lối xuất thủ có dáng dấp cuộc hành ngộ của hai

người bạn cố tri. Hai cánh tay của bà quàng ngang cổ Hoàng đế Thạch Đỗ Ma, càng lúc càng xiết chặt. Bà ghé tai thì thầm to nhỏ với ông. Không biết bà đã nói điều gì, chỉ thấy sắc diện của Hoàng đế Thạch Đỗ Ma đột nhiên biến đổi. Mọi ông run run, lắp bắp nhưng không nên lời. Một tên Cảnh Bị linh cảm có chuyện chẳng lành liền tức tốc phóng vào. Hắn dùng hai bàn tay hộ pháp bóp chặt cổ tay của người thiếu phụ và giải thoát Hoàng đế Thạch Đỗ Ma khỏi thế tấn công lợi hại của bà. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma không chút chậm trễ, phóng vội ra ngoài cổng Đền thờ, đầu óc vẫn còn kinh hãi về cuộc chạm trán bất ngờ với người thiếu phụ Hoài Quốc.

Đêm hôm ấy, các thủ lĩnh của Chân Lý Thái Bình cố gắng điều tra tung tích của người thiếu phụ Hoài Quốc đã có dịp diện kiến Hoàng đế Thạch Đỗ Ma tại Đền thờ Vương quốc. Họ cho người dò hỏi khắp nơi nhưng không một ai biết rõ hành tung của bà. Chỉ có một điều chắc chắn là khoảng nửa đêm, dân chúng ở Trấn Nam Hồ Sinh còn nghe tiếng vó ngựa rộn rã về hướng Tông Gia Trang.

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN: NGÀY LỄ LÁ.

Sáng ngày 12 tháng 3 năm Đinh Mão 1987, dân chúng và nghĩa quân của Chân Lý Thái Bình lại kéo nhau về Đền thờ Vương quốc để tham dự buổi Lễ Lá long trọng do đích thân Hoàng đế Thạch Đỗ Ma chủ sự. Cuộc lễ có mục đích tưởng niệm ngày Thiên Sai Giáo Chủ khải hoàn tiến vào Đền Thánh trước khi chịu tử nạn để cứu chuộc nhân loại. Sáng hôm ấy, Hoàng đế Thạch Đỗ Ma đã lưỡng lự, áy náy về buổi lễ mà ông sẽ làm Chủ sự. Hình ảnh kinh hoàng của buổi lễ Truyền Dầu cách đó 5 hôm vẫn còn ám ảnh ông rất nhiều. Tuy nhiên đã quá trễ, ông không thể làm gì khác hơn vì một số tín đồ bản xứ cũng đã nô nức kéo về Đền thờ Vương quốc chờ đợi cuộc tế của ông. Vả lại, tuần lễ Khổ Nạn là tuần lễ quan trọng nhất trong năm, ông không thể nào tránh né xuất hiện tại Đền thờ của ông.

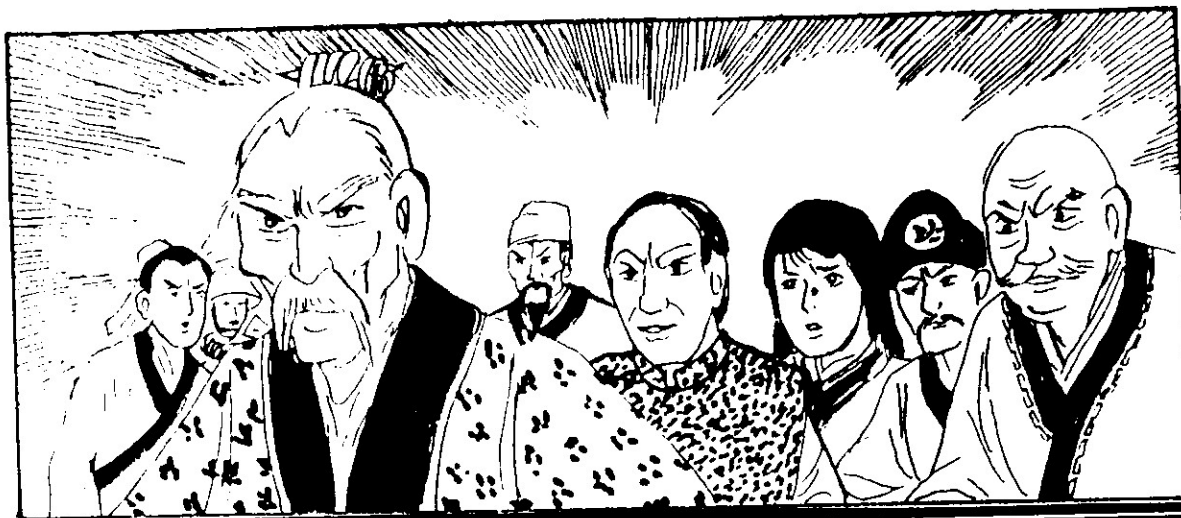
Khi đoàn xa giá của ông vừa đến cổng Đền thờ, ông thấy thấp thoáng bóng dáng Phó Tế Tướng Ấu Gàn Bộ đang đứng gần sân cỏ. Trước mặt vị Phó Tế Tướng là một đám đông dân Hoài Quốc, nét mặt căng thẳng, chờ đợi. Hoàng đế Thạch Đỗ Ma cảm thấy lòng dạ xốn xang, ray rứt như ngồi trên đồng lửa. Ông tự nghĩ phải chi ông có đủ quyền uy để sửa đổi tất cả luật lệ của Thiên giáo. Trong những ngày nguy khốn như thế, phải chi lễ luật cho phép ông được thoái thác, khỏi phải đến làm Chủ sự cuộc tế. Đối với đám dân đang tụ tập

kia, kế hoạch chống đối tinh vi của họ khiến ông không tài nào trở tay kịp. Rất nhiều lần họ làm cho ông phải ban hành những quyết định thật là tai hại. Những quyết định đó chứng tỏ sự hờ hênh của ông trong chính sách cai trị Hồ Sinh. Dầu sao thì việc cũng đã lỡ, ông thăm cầu mong cho mọi việc được yên ổn.

Trong bộ lễ phục màu đỏ, Hoàng đế Thạch Đồ Ma từ trên Chánh điện rảo mắt khắp cả Đền thờ. Dân bản xứ chả có là bao, chỉ toàn người Hoài Quốc. Ông cảm thấy xấu hổ về những lần đã tuyên bố với công luận là đám người chống đối chỉ là thiểu số. Sự thế không như ông tưởng. Họ đứng chật cả đền thờ, không một lối chen chân. Đột nhiên tiếng cầu kinh của họ vang lên, cả Đền thờ ầm vang lời cầu nguyện trầm bổng theo ngôn ngữ Hoài Quốc. Dân bản xứ ngơ ngác tự cảm thấy như đang là những du khách tại một vương quốc xa lạ. Hoàng đế Thạch Đồ Ma đứng chết lặng trên Chánh điện. Ông biết những người của Doanh Tuấn Giáo đang áp dụng chiến thuật biến người đưa ông vào thế bí. Ông không thể làm gì được họ. Họ không phá phách cuộc tế tự, họ chỉ cầu nguyện theo ngôn ngữ của họ. Kể từ lúc ấy, Hoàng đế Thạch Đồ Ma như kẻ mất hồn, chán nản, tuyệt vọng.

Khi cuộc tế vừa chấm dứt, quan Phó Tổng Trấn của Đền thờ Vương quốc tiến đến gần Hoàng đế Thạch Đồ Ma và nhắc nhở ông về cuộc tế kế tiếp mà ông cũng sẽ làm Chủ sự. Quả là một điều bất hạnh. Đám người của Doanh Tuấn Giáo vẫn còn tụ họp trước cửa Đền thờ, chưa chịu giải tán. Giờ tế kế tiếp sắp sửa bắt đầu. Ông cảm thấy ngại ngùng khi phải đi ngang đám dân chống đối. Ông hít một hơi dài, tự trấn áp nỗi lo sợ rồi rảo bước nhanh về phía hông Đền thờ. Bất thình lình, tiếng la hét nổi lên. Đám dân Hoài Quốc tràn đến ông, ầm ầm như thác lũ. Họ vây chặt ông vào giữa. Họ chất vấn ông về những quyết định liên quan đến Doanh Tuấn Giáo, về Thế Nhân Trấn, về vụ kiện cáo vừa qua. Lỗ tai ông lúng búng, đầu ông nhức như búa bổ. Chung quanh ông, họ bày thế trận chặt chẽ không một lối thoát. Âm Thanh Trận kinh hoàng vũ bão quấn chặt lấy ông. Ông muốn lẩn tránh ra ngoài nhưng không tài nào len lỏi qua khối người dày đặc. Tiếng hét, tiếng la, sự hỗn độn làm ông sợ hãi và xấu hổ. Ông nhắm mắt lại, thờ thẩn như người mất hồn. Lần đầu tiên trên ngai Hoàng đế, ông đối diện trực tiếp với đám đông và cảm thấy thế nào là sự giận dữ tột cùng của họ.

(còn tiếp)

Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhân mà thay cường-bạo

TÓM LƯỢC

BẢN NỘI QUY CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM

*****

Bản Nội Quy gồm 9 chương và 31 điều đã mở đầu bằng một quan niệm khai phóng như sau:

Ý thức rằng việc duy trì và phát huy đời sống đạo đức theo truyền thống Việt Nam, việc bảo vệ Văn Hóa Dân Tộc và việc cố võ tinh thần tương thân tương trợ, là cần thiết.

Chúng tôi, những người Công Giáo tỵ nạn Việt Nam đồng ý rằng việc thành lập CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM là điều thiết yếu và hữu ích.

1. Về Danh Xưng và Tôn Chỉ.

- Danh xưng của tổ chức là "CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM".
- Đây là một tổ chức bất vụ lợi lấy tinh thần Phúc âm làm tôn chỉ.
- Mục đích của Cộng Đồng là:
  1. Khuyến khích và giúp đỡ các hội viên kết chặt tình tương thân tương trợ để làm chứng nhân cho tinh thần bác ái Phúc âm.
  2. Cố võ các hội viên sống đạo chân thành và truyền thông Tin Mừng cứu rỗi để làm vinh danh Thiên Chúa và góp phần xây dựng xã hội.
  3. Bảo tồn và phát huy những sắc thái đặc thù của đời sống đạo đức và những tinh hoa của nền văn hóa Việt Nam.
  4. Hợp tác với các đoàn thể và tổ chức Quốc Gia khác để phát huy tinh thần đoàn kết, yêu thương và tương trợ.

2. Quyền lợi, nghĩa vụ hội viên

- Cộng Đồng gồm 2 loại hội viên: Hội viên hoạt động và hội viên danh dự.
- Hội viên có quyền ứng cử và bầu cử các chức vụ trong Cộng Đồng và hưởng các quyền lợi tinh thần và vật chất theo sự quy định của Cộng Đồng (Xin xem các kế hoạch hoạt động dự trù đăng trong số này).
- Hội viên có nghĩa vụ tôn trọng nội quy, tham gia sinh hoạt Cộng Đồng và đóng niên liễm.

3. Tổ Chức

Đơn vị căn bản tổ chức của Cộng Đồng là Khu. Nhiều Khu hợp thành Ban Chấp Hành Giáo Phận. Hội Đồng Quản Trị là cơ quan lãnh đạo tối cao của Cộng Đồng. Dưới quyền của Chủ Tịch Hội Đồng này là một Văn Phòng Thường Trực Trung Ương và sẽ đặt trụ sở tại San Jose, California.

Cộng Đồng sẽ có các vị Tuyên Úy để hướng dẫn tinh thần sống đạo.

4. — Các Khu, Ban Chấp Hành cũng như Hội Đồng Quản Trị có nhiệm vụ sinh hoạt và phát triển Cộng Đồng.
  - Các hội viên đủ 18 tuổi mới được quyền bầu cử và ứng cử.
  - Đại Hội các hội viên sẽ ấn định các chính sách tổng quát cho Cộng Đồng.
  - Vì đây là một Cộng Đồng do giáo dân thành lập và quản trị nên Cộng Đồng không chịu sự chi phối của Giáo Phận. Cộng Đồng được hoàn toàn độc lập về phương diện tài chánh để dễ dàng giúp đỡ các hội viên.

SỞ THẺ HỘI VIÊN:

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

ĐƠN XIN GIA NHẬP HỘI VIÊN

Ngày.....tháng.....năm.....

Họ và tên: _____
(tên họ) (tên đệm) (tên gọi)

Ngày sinh: _____
(ngày/tháng/năm)

Nơi sinh: _____
(Tỉnh) (Tiểu bang) (Quốc gia)

Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

Địa chỉ: _____
(số nhà) (tên đường) (số phòng)

_____ (Thành phố) (Tiểu bang) (Zip)

Điện thoại: ( ) - _____

Và sau đây là những thân nhân trong gia đình mà tôi đại diện để cũng xin gia nhập Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam:

1) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

2) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

3) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

4) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

5) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

6) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

7) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

8) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

9) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

10) Họ và tên: _____ Ngày sinh: _____
(ng./th./năm)
Nơi sinh: _____ Liên hệ gia đình: _____
Số thẻ An Sinh Xã Hội: _____ - _____

Chúng tôi, những người 18 tuổi trở lên, đã đọc kỹ và bằng lòng chấp thuận Bản Nội Quy của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, bằng cách ký tên dưới đây:

GIA TRƯỞNG: _____ 4) _____

THÀNH NHÂN 1) _____ 5) _____

2) _____ 6) _____

3) _____ 7) _____